Q 1322

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVIII. ÉVFOLYAM,
6. SZÁM

1983. JÚNIUS

ÁRA: 1,50 FORINT

1983 JÚN 24

A hármas jelszó továbbra is érvényes

A szocialista brigádvezetők országos tanácskozása azon országos fórumok sorába tartozik, melyek mindig a dolgozók széles körének érdeklődését váltják ki. Különösen így volt ez most, a VI. országos tanácskozás esetében, hiszen a szocialista brigádmozgalom immáron negyedszázados tevékenységére visszatekintve kellett egyrészt mérleget vonni, másrészt a fejlődés irányát, lehetséges módjait megvitatni és a vita alapján állásfoglalásban rögzíteni.

Ez korántsem volt könnyű feladat, hiszen a korábbinál sokszínűbb társadalmi és lényegesen bonyolultabb gazdasági környezetben került sor a tanácskozásra. Már az előkészítés során — a vállalati szintű fórumokon — érződött, hogy a tanácskozást komoly várakozás előzi meg. A munkaverseny szervezésével, irányításával, értékelési és elismerési rendjével, vagyis a mindennapi gyakorlati munkával kapcsolatos kérdéseken kívül a mozgalom alapjait is érintő felvetések vártak megválaszolásra.

A tanácskozásról a sajtó, a rádió, a televízió részleteseb beszámolt, ezért tudósítás helyett most inkább a válaszadás oldaláról szeretnénk elemezni a tanácskozás munkáját.

Kezdjük mindjárt a nehezével! A kívülállók, és még a mozgalomban részt vevők egy része is társadalmi, gazdasági fejlődésünk jelen szakaszában megkérdőjelezi a szocialista brigádmozgalom, sőt ezen felül a munkaverseny szükségességét, létjogosultságát.

A tanácskozás felszólalói közül elvi és gyakorlati oldalról egyaránt többen cáfolták, meggondolatlannak, az élettől elrugaszkodottnak minősítették az ilyen és ehhez hasonló felvetéseket. Szinte egybehangzóan mondták el, hogy társadalmi, gazdasági fejlődésünk eddig elért eredményei sem jöhettek volna létre a dolgozók segítőkész támogatása, önkéntes kezdeményezései nélkül. Nem beszélve a mozgalomnak az olyan erkölcsi normák fejlődésében betöltött szerepéről, mint a közösségi gondolkodás, a szocialista tulajdonosi szemlélet, vagy az önzetlen segítségnyújtás, hogy csak néhányat említsünk.

A kérdés tehát az, hogy továbbra is meg tudja-e őrizni a mozgalom e jellemzőit, tud-e tartalmat és — ahol szükséges — formát is újítani ennek érdekében?

A felszólalásokból kicsengő válasz egyértelmű igen. A mozgalom eddig is a fejlődés folyamatát követve bizonyította, hogy képes rugalmasan alkalmazkodni a változó körülményekhez. Közismertek azok a brigádkezdeményezések, melyek a hatékonyabb, minőségileg jobb munkát tűzték ki célul, és segítették már az elmúlt időszakban is. A készség tehát megvan, a teljes kibontakozáshoz azonban a feltételeknek is változniuk, módosulniuk kell.

A szocialista brigádok az ismert hármas jelszó — „szocialista módon dolgozni, tanulni, élni" — alapján végzik munkájukat. Felmerült a kérdés: ma időszerű-e ez így?

A válasz is elhangzott, sőt többek szájából, hogy igen. A kérdést így csak azok tehetik fel, akik nem tudják, nem értik, tartalmilag mit jelent, vagy mit kell, hogy jelentsen e jelszó. Ennek oka általában a belső arányok helytelen, formaságokhoz vezető megítélése. A hármas jelszónak a mindennapi munka során történő tartalmi megkötése kollektívánként, sőt azon belül személyenként is általában más és más kell, hogy legyen, úgy, hogy az egyes elemek mindig egymást erősítsék. A jobb munkát segítse a tanulás, a jobb munka járjon magasabb elismeréssel és mindez teremtsen minőségében jobb életet. Ezért nem lehet és nem szabad a hármas jelszó érvényesítése során a belső arányokat egy kaptafára húzva meghatározni, és a végzett munkát ennek alapján értékelni. A jelszó tehát mindig új tartalommal továbbra is iránymutatóul szolgál.

Wolf Péterné (Szombathely 1), a postások felszólalója

Többen szóltak arról is, hogy a kollektívák részéről megnyilvánuló készség szélesebb kibontakozásához a munkafeltételekről való mindenkori gondoskodás, a munka szervezettségének javítása szükséges igen sok területen. Felelőtlenség olyan munkahelyen munkaversenyt, brigádmozgalmat szervezni, ahol a folyamatos munka feltételei (például az anyagellátás) nincsenek meg és az sem helyes módszer, hogy a szervezetlenségből adódó hiányosságok kiküszöbölését a brigádoktól várják.

Hogyan fogalmaz az állásfoglalás? „A munkaversenyt ne külön, hanem a munkával együtt szervezzék, biztosítsák a folyamatos munka, és vele együtt a vállalások teljesítésének feltételeit is."

A rugalmasság igénye tehát a munkamozgalmakat irányító és szervező szakvezetők és társadalmi szervezetek iránt is megnyilvánul. Naprakészen kell tudni megfogalmazni a népgazdasági érdekeket is tükröző, kézzelfogható feladatokat, és ehhez olyan vállalási, értékelési és elismerési rendszert kell kialakítani, amely ösztönző módon teszi lehetővé a változó követelményekhez való gyors alkalmakodást. Ez csak akkor valósulhat meg, ha a munkaverseny a szervezés, az irányítás, az értékelés és az elismerési szempontból egyaránt munkahelyi mozgalommá válik. Különösen igaz ez olyan munkaterületeken, mint a posta, hiszen munkánkat általában közvetlenül a munkahelyen felmerülő igények kielégítéséhez kell igazítani, és nem valószínű, hogy ehhez az éves vállalások (ma még széles körű) gyakorlata a leghatékonyabb, legjobb módszer.

Sokak által érintett téma volt az értékelés, elismerés rendszere, pontosabban itt is a korszerűsítés igénye. A mozgalom munkahelyi jellegének erősítése az irányadó e tekintetben is. A végzett munkát elsősorban ott értékelték és ismerték el, ahol ez a legközvetlenebbül megvalósítható. És ahogy a munka szervezésétől nem különülhet el a munkaverseny szervezése, úgy a versenyeredmények értékelése, elismerése sem különülhet el a munka értékelésétől, elismerésétől. Ezáltal jobban megvalósíthatóvá válik a kiemelkedően jól végzett munka nagyobb erkölcsi, anyagi elismerése.

Az országos tanácskozás — mint azt az állásfoglalás is tartalmazza — az elhangzott javaslatokat is figyelembe véve szükségesnek tartja a munkaversenyről szóló 1038/1977. (X. 11.) Mt—SZOT-elnökség—KISZ KB együttes határozatának módosítását, amit természetesen követni fog a vállalati munkaverseny-szabályzatok felülvizsgálata. Cél és módszer meghatározója e munka során, hogy az új szabályozás demokratikusabbá, a munkahelyi körülményekhez jobban igazíthatóvá tegye az irányítást, a szervezést, az értékelést, az elismerést egyaránt.

A teljesség igénye nélkül, elsősorban a postai területi tanácskozásokon is elhangzott főbb kérdésekben kívántunk a tanácskozás munkájáról képet adni. A szocialista brigádoknak, tisztségviselőknek, mindazoknak, akik szeretnének mélyebb, hasznosítható gyakorlati tapasztalatokat meríteni az elhangzott 33, valamint az írásban leadott (összesen mintegy 80) hozzászólásból, a tanácskozás nyomtatásban is megjelenő jegyzőkönyvét ajánljuk figyelmükbe tanulmányozás és hasznosítás végett.

Mészáros József

Szakszervezetünk küldöttsége (az első két sorban)

Önállóságunk útján

A hír már bejárta az országot, az Elnöki Tanács döntésének nyomán a sajtó, a rádió és a televízió közölte: július elsejétől kezdve a Magyar Posta — a Minisztertanács közvetlen felügyelete alatt álló — államtitkár által irányított országos hatáskörű szervként működik.

E szervezeti módosítás része egy átfogó programnak, amelyet a kormány az államigazgatás korszerűsítésére és demokratizálására hirdetett meg, az MSZMP legutóbbi kongresszusa pedig határozatba foglalta, hogy ezt a folyamatot meg kell gyorsítani. A Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumot, ezen belül a postát érintő szervezési intézkedések kidolgozásához a postának is javaslatot kellett kidolgoznia. Ennek egyik — immár elfogadott, a KPM által is támogatott — változata felvetette az önálló ágazatként való működés gondolatát, továbbá a megvalósítás lehetőségeit és előnyeit.

Indokolják az önálló működést a posta különleges gazdasági, társadalmi, honvédelmi feladatai és nemzetközi kötelezettségei.

A Magyar Postának a népgazdaságban elfoglalt szervezeti helyét, jogállását, feladatait az 1964-ben kihirdetett postatörvény tartalmazza. A hírközlés önálló jogi szabályozásában az a felismerés nyilvánul meg, hogy a postaszolgálat és a távközlés más tevékenységekkel nem kapcsolható össze.

Saját eszközállománya van, önálló épületekben különleges állóeszközökkel, berendezésekkel látja el szolgáltatási feladatait, sőt a működéséhez szükséges kiegészítő, különleges ipari és építőipari szervezetei is megvannak.

A postai és távközlési szakemberek képzése közép- és főiskolai szinten elkülönítve folyik, a különleges postai szakismeretek oktatására pedig a posta szervez tanfolyamokat. Szolgáltatási feladatainak ellátásához és a fejlesztéshez szellemi háttérintézményeket tart fenn.

A hírközlésnek az egész tevékenységét átfogó irányítási rendje, a népgazdaságban önálló tervfejezete, statisztikai és elszámolási rendszere van.

A posta nemzetközi kapcsolatait önállóan, közvetlenül tartja fenn. A magyar postai és távközlési hálózat része a világ postai és távközlési hálózatának. A Magyar Posta tagja a postai és távközlési világszervezetnek és a szocialista országok nemzetközi szervezeteinek. Az európai országok döntő többségében önálló postaügyi minisztérium vagy főhatóság irányítja a hírközlést. A Magyar Posta szervezeti szintjének emelésével kedvezőbb helyzetbe kerül a külföldi igazgatásokkal való érintkezésben.

Végül, de nem utolsósorban, a postás dolgozók önálló érdekvédelmi szervezetbe tömörültek. A Postások Szakszervezete a Szakszervezetek Országos Tanácsának tagjaként a felszabadulás óta képviseli a postás dolgozók érdekeit.

Az érvek hatottak: mind a Gazdaságpolitikai Bizottság, mind a Minisztertanács, mind pedig az Elnöki Tanács egyetértett a javaslatokkal, tehát — mint a bevezetőben is említettük — idei második félévét önálló ágazatként kezdi el a posta.

Örömtől fűtött izgalommal fogadjuk most már hamarosan elérkező önállóságunkat. Bizonyára növeli majd önbecsülésünket annak tudata, hogy a posta irányítói közvetlen hivatalos kapcsolatot tartanak fenn a kormányhivatalokkal, főhatóságokkal, az állam felső vezetőivel. Ez a tudat nyilvánvalóan azt a reményt is magába foglalja, hogy a posta és a postások gyakran emlegetett gondjai kedvező visszhangot keltenek. Délibábot azonban nem kergethetünk. Ismerjük szolgáltatásaink jelenlegi helyzetét, igénybevevőink rólunk alkotott, nem mindig kedvező véleményét, s tisztában vagyunk adottságainkkal, épületeink, berendezéseink állapotával, munkakörülményeinkkel is. Azt is tudjuk, hogy egy jóváhagyott kereteket tartalmazó ötéves, ezen belül egy hozzá igazodó éves terv közepén veszünk rajtot, tehát ez idő szerint nem áll több lehetőség rendelkezésünkre fejlesztés céljából. Pusztán önállóságunk sem több telefonállomást, sem újabb postahivatalokat nem varázsol elénk. Tehát eddigi anyagi eszközeinkkel, mostani felszereltségünkkel kell megszereznünk önbecsülésünk mellé az államapparátus és a társadalom elismerését is.

Önállóságunk másféle, terjedelmében megnövekvő, tartalmában mélyebb értelmű felelősség elé állít mindannyiunkat. Gazdamivoltunkat számon tartják, és számon is kérik. Felelősségünket nincs kivel megosztanunk, nincs kire hárítanunk. Nem elég azonban, hogy mások támasszanak velünk szemben nagyobb követelményeket, magunknak is magasabbra kell igazítanunk a mércét.

Vezetőinktől, az igazgatási apparátustól körültekintést, az események iránti érzékenységet, tárgyaló- és vitakészséget a posta és a postások érdekeinek a körülményekhez igazodó következetes képviseletét várjuk. Nem kérünk mást a dolgozók választott érdekvédelmi testületeitől sem. Bölcs megfontoltságuk erős támasza lehet a posta vezetőségének az új helyzetből fakadó lehetőségek kihasználásában. Mindehhez pedig az erkölcsi alapot a végrehajtószolgálatnak, maguknak a postás dolgozóknak kell megteremteniük. Hogyan? Becsületes, jó munkával, a feladatok maradéktalan teljesítésével. A küldemények gyors és pontos kézbesítésével, a távközlési szolgáltatások megbízhatóságával, helyes magatartással és portánk rendjével kellemes benyomást kelthetünk ügyfeleinkben, kivívott rokonszenvük pedig sokat segíthet helyzetünk megszilárdításában.

A jövőbe vetett bizalommal induljunk tehát önállóságunk útján, s kart karba öltve, a döccenőket elegyengetve mielőbb építsük ki egyre szélesedő, jól járható, egyenes pályává!

BENDA ISTVÁN

A nemzetközi kapcsolatok erősítéséről volt szó

Meghívottként az osztrák postásszakszervezet kongresszusán
Tanácskozás a szocialista országok postásszakszervezeteinek főtitkáraival

A Postások Szakszervezetének főtitkára, *Csáki Lászlóné*, a közelmúltban két nemzetközi eseményen képviselte a szakma dolgozóit. Részt vett az Osztrák Postai Szakszervezet kongresszusán, amelyet négyévenként rendeznek meg, a szakszervezet legmagasabb fórumaként. Mintegy ötszáz küldött és meghívott vendég között egyedül képviselte a szocialista országokat.

— *Milyen benyomásokat szerzett a több napos kongresszuson elhangzott viták, referátumok alapján?*

— A kongresszus rendkívül komoly politikai, gazdasági változás közepette ülésezett, ekkor alakult meg a koalíciós kormány, s természetes, hogy a kormánypolitika változásával bizonyos változás volt tapasztalható a kongresszus mondanivalóját illetően is. A kongresszus demokratikus légkörben ülésezett, a különböző alapszervezetek véleményének, javaslatainak tanulmányozása alapján fogalmazta meg az osztrák postásszakszervezet következő négy évre kitűzött céljait. Ami számunkra különösen érdekes: állást foglalt a kongresszus a távközlés magánkézbe adása ellen, hangsúlyozottan foglalkozott a postai alkalmazottak munkahelyi biztonságával, a munkanélküliség megakadályozásával, a szociális fejlesztésekkel, a bérrendszer korszerűsítésével. Részvételünket barátian, kollégiálisan fogadták; s az üdvözlésen felül elhangzott az is, hogy a jövő céljai között szerepel az együttműködés fejlesztése a környező országok postásaival és szakszervezeteivel; úgy, ahogyan ez az elmúlt években már kialakult a magyar postásokkal. A mi együttműködésünk valóban gyümölcsöző: nemcsak a vezetők közötti tapasztalatcserében nyilvánul meg, hanem a már többször megtartott hétvégi kirándulásokon jó néhányan megismerkedtek egymással az osztrák és a magyar postások közül, s alkalmuk volt munkatársainknak megismerkedni egymás országaiban különböző postai létesítményekkel is.

— Visszatérve a kongresszusra, ünnepélyes külsőségek között zajlott ez a munkatalálkozó; a tanácskozás valamenynyi részvevőjét fogadta Bécs polgármestere, a posta vezérigazgatója és az illetékes miniszter. Nagyon rokonszenves és hasznos volt ez a baráti beszélgetésekre is alkalmat nyújtó összejövetel a legmagasabb szintű vezetőkkel és a külföldi vendégekkel.

— *Más jellegű, s számunkra másként értékelhető tanácskozás zajlott szintén a közelmúltban Berlinben: a szocialista országok postásszakszervezeteinek főtitkárai találkoztak itt. Milyen témák kerültek napirendre ezen a fórumon?*

— Két fő kérdéssel foglalkoztunk: az első a postai szolgáltatás minőségi és mennyiségi fejlesztésével hogyan lehet a szocialista munkaversenyt magasabb színvonalon folytatni, s mit kell tenni a nemzetközi munkaverseny kialakításához. A második téma: a Szakszervezeti Világszövetség havannai kongresszusát követte a közalkalmazottak és rokonszakmák szakszervezeteinek nemzetközi tanácskozása, s ez határozatot fogadott el a nemzetközi kapcsolatok erősítéséről; e feladatok megvalósítását egyeztettük. A tanácskozás részvevőit — az európai szocialista országok képviselőit — fogadta az NDK Minisztertanácsának elnökhelyettese és a postaügyi miniszter. Látogatást tettünk a berlini postaközpontban, ahol igen jelentős tudományos kutatófejlesztő munka folyik. A tanácskozáson részt vevő főtitkárok részletes tájékoztatást kaptak az itt folyó tevékenységről, a postaforgalom korszerűsítésével kapcsolatos kutatásokról. S ezek nagyon lényegesek: többek között azzal foglalkoznak itt a szakemberek, hogyan lehet az import anyagokat hazaival felváltani, milyen műszaki megoldásokat és anyagokat használjanak a következő esztendőkben.

— A tanácskozáson megállapodás született arról, hogy rendszeres időközönként vezető szintű találkozókat, tapasztalatcseréket rendeznek a főtitkárok, minden postásszakszervezet munkájával kapcsolatos lényeges kérdés megvitatására. Intézkedéseket tesznek, hogy kölcsönösen folyamatosan eljuttatják egymás szakszervezeteihez írásos propagandájukat. Közösen folytatják az eszmecserét, építik a kapcsolatot a többi postásszakszervezettel — elsősorban a béke, a leszerelés kérdésében. S folytatják azokat a rendezvényeket, amelyeken a posta automatizálásával, a technikai fejlesztéssel kapcsolatos feladatokat vitatják meg egy-egy meghatározott témában. Szeretnénk például szimpoziont rendezni a szakképzésről, a postások átképzésének módjairól, lehetőségeiről, s arról, hogyan készítsük fel dolgozóinkat az új technika fogadására. Érdemes lenne egymás véleményét meghallgatni abban a témakörben is: hogyan segít a szakszervezet abban, hogy a szükséges munkaerőmozgás megfelelően elő legyen készítve, s célszerűen bonyolódjék le. Az új technika belépésével ugyanis időszerűvé válik az átképzés, több feladat elvégzésére alkalmassá kell tenni dolgozóinkat, fel kell oldani az egyoldalúságot. S közös vitatéma lehet a bér, az érdekvédelem kérdése is, amely a következő években egyre inkább előtérbe kerül.

— *Milyen „útravalót" kapott a főtitkári tanácskozástól a munkaverseny fejlesztésének kérdésében?*

— A postai szolgáltatások minőségének, hatékonyságának javítása azt az igényt is felveti, hogy a szocialista munkaverseny tartalmában ezekhez a minőségileg új követelményekhez alkalmazkodjék. A minőség, a takarékosság, a szolgáltatói magatartás, a szaktudás, a megjelenés, az udvariasság — olyan témák, amelyeket megoldva minden különösebb anyagi beruházás nélkül is hatékonyabbá, jobbá tudjuk tenni szolgáltatásainkat. Mindezek tulajdonképpen olyan dolgok, amelyek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy dolgozóink más hatásfokkal tudják ellátni feladataikat. Szeretném még megemlíteni: komolyan felmerült az a kérdés is, hogy a hatékonyabb munkaversenyhez csökkenteni kell a központi túlszabályozást. Az üzemek, a végrehajtó szolgálat szerepét kell erőteljesen növelni, s azt szorgalmazni, hogy a helyi feladatok tükrében alakuljanak ki a vállalások. A konkrétság segítheti nagymértékben a formális jelleg megszűnését — s ebben is nagyon lényeges a szemléletváltozás, a politikai munka fejlesztése. A hatékonyság javítása olyan eredményeket hozhat, amelyek az egész népgazdaság fejlődését segítik. Ezen a tanácskozáson több olyan kézzelfogható tapasztalatot ismertem meg, amelyeket a mi helyzetünknek megfelelően érdemes tanulmányozni, s figyelembe venni a további munkánk során.

Rácz Judit

KITÜNTETÉSEK

A szocialistabrigád-vezetők VI. országos tanácskozásának alkalmából eddig végzett kiemelkedő munkája elismeréseként a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a

Munka Érdemrend ezüst fokozatát

adományozta *Hajós Lajosné* brigádvezetőnek (Vác, 1 postahivatal), a

Munka Érdemrend bronz fokozatát

Árvai József brigádvezetőnek (József Távbeszélő Üzem).

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a

Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú

kitüntetést adta *Olajos Árpád* közgazdasági felelősnek (Szegedi Postaigazgatóság TSZB), a

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatát

Reményi József szb-titkárnak (Szabolcs-Szatmár megyei Távközlési Üzem).

Az Országos Béketanács a magyar békemozgalomban végzett átlagon felüli munkájuk elismeréseként

A Magyar Békemozgalom Emlékplakettjét

adományozta a *Béke szocialista brigádnak* (Vác 1 postahivatal),

A Magyar Békemozgalom Emléklapját

pedig a *Posta Szociális Hivatal Benczúr utcai egységének.*

Ilyennek látom

A két választás közötti testületi beszámolóknak nagy szerepük van a szakszervezeti demokrácia továbbfejlesztésében, a vezetőség tevékenységének ellenőrzésében, a tömegkapcsolatok erősítésében, a szakszervezeti munka nyilvánosságának fejlesztésében. Különösen érvényes ez akkor, ha a választási ciklus felénél történik a számadás. A különböző szintű beszámolók tapasztalatairól beszélgettünk *Kiss Józseffel*, a Miskolci Postaigazgatóság tszb-titkárával.

— *Mi a véleménye a 8 bizalmitestületi ülésen és a 25 taggyűlésen lezajlott alapszervezeti beszámolóról?*

— Harmincnégy alapszervezet munkáját irányítjuk, de csak harminchárom nál volt beszámoló a választás óta végzett munkáról, mert egy szb ez év januárjában alakult. Az alapszervezetek csaknem 8000 szakszervezeti tagot tömörítenek, a szervezettség 98,8 százalékos, ez az országos átlagnál másfél százalékkal kedvezőbb.

— A beszámoló taggyűlések, illetve bizalmitestületi ülések színvonalasak és élénkek voltak. Volt olyan bizalmitestületi ülés, amelyen a testületi tagok fele, és olyan taggyűlés, amelyen a résztvevők 15 százaléka nyilvánított véleményt. A hozzászólók a végzett munka elismerése mellett több esetben bírálták a vezetőség munkáját, ugyanakkor javaslataikkal segítséget is nyújtottak.

A legtöbb hozzászóló a főidényi üdülés korlátozott lehetőségét tette szóvá. Sokan szóltak a szakszervezeti mozgalom gazdálkodást segítő tevékenységéről. Általános vélemény, hogy ahol jók a partneri kapcsolatok, ott jók a hivatali, üzemi eredmények is. Ahol e kapcsolatok csak megfelelőek, ott az eredmények is csak közepesek. Véleményem szerint e megállapítással a felszólalók az üzemi demokrácia fontos szerepét hangsúlyozták.

— Összességében megállapítható, hogy az igazgatóság területén jó a postás dolgozók politikai hangulata, a még meglevő gondok ellenére is javultak a munkakörülmények, az ügyfelek kiszolgálása, s a velük való jó bánásmód központi kérdéssé vált.

— *Szakszervezetünk XI. kongresszusa egyik fontos feladatnak tekintette a tömegkapcsolatok javítását. Hogyan sikerült ebben előrelépni?*

— A múlt év közepétől sikerült kialakítani egy jól működő információs rendszert. Ezt egészítettük ki saját kiadványunkkal, a Postás Élettel, mely évenként háromszor jelenik meg, és a testületi állásfoglalásokon kívül időszerű kérdésekkel is foglalkozik. Javult az alapszervezetek instruktorainak munkája, a tszb munkabizottságai is tevékenyebben működnek. Ezek mind azt szolgálják, hogy a határozatok, állásfoglalások a megfelelő tömegkapcsolatok révén megalapozottak legyenek.

— Nincs teljesen megoldva még a járási szakszervezeti bizottságoknál a bizalmiak jogés hatáskörének gyakorlása, annak ellenére, hogy működési szabályzatunk egyértelműen rendelkezik. Az előrelépést gátló, tőlünk független nehézségek (területi tagoltság, körülményes közlekedés) a jszb-titkárok nagyobb áldozatvállalásával legyőzhetők. Elsősorban nekik kell jobb kapcsolatot kialakítaniuk a bizalmiakkal, nagyobb igényt kell velük szemben támasztaniuk. Erre jó példaként tudom említeni az Ózdi járási Szakszervezeti Bizottságot. Itt a titkár minden bizalmit meglátogatott, a munkahelyen találkozott a dolgozókkal és az így gyűjtött személyes kapcsolatokat jól tudta hasznosítani a testületi munkában.

— *Milyen eredményeket sikerült elérni az élet- és munkakörülmények javításában?*

— A szociális tervekben együtt határozzuk meg a feladatokat a szakvezetőkkel. Véleményem szerint sikerült előrelépni a hivatalok felújításában, korszerűsítésében. Több kishivatalba bevezették a vizet, korszerűsítették a munkakörülményeket, a távbeszélőközpontokba hangszigetelést építettek be. Gondok most elsősorban a nagyhivataloknál mutatkoznak, hiszen az ott végrehajtott korszerűsítések csak a munkakörülményeken javítanak, az ügyfelek jobb kiszolgálása a régi épületek szűkös helyiségeiben továbbra is nehézségekkel jár. Sokkal nagyobb pénzügyi lehetőségekre lenne szükség.

— *A kongresszusi határozatok megvalósításán belül mely feladatok megoldását emelné ki az elkövetkező évekre.*

— Közösen a párt-, a gazdasági, a KISZ-szervekkel és valamennyi postás dolgozóval együtt tovább kell lépnünk a szocialista munkaverseny területén mind az egyéni, mind a kollektív versenyformák fejlesztésében. A vállalásoknak jobban kell segíteniük a tervek megvalósítását, az egyének felelősségének, tenni akarásának jobban ki kell domborodnia.

— Az élet- és munkakörülmények javításában jobb eredményeket szeretnénk elérni a közép- és nagyhivatalok, valamint a körzetmesterségek korszerűsítésével.

— Nagyobb propagandát kell kifejtenünk annak tudatosítása végett, hogy üdülni, pihenni nemcsak nyáron, hanem az év többi időszakában is lehet.

— A döntések meghozatala után a bizalmitestület tagjai ismertessék a határozatokat a dolgozókkal, mozgósítsák őket azok végrehajtására, hogy mindnyájunk közös ügye legyen a szakszervezeti határozatok és a gazdasági tervek megvalósítása.

Tolnay Zoltán

A SZOT Balatonfüredi Oktatási Intézetének pályázati felhívása munkáskáderképző tanfolyami részvételre az 1983/84-es oktatási évre

A szakszervezeti mozgalom mindig nagy figyelmet fordított a képzésre, a munkásoknak a szakszervezeti munkába való bevonására, a munkások és általában a dolgozók vezetővé nevelésére. *E célból szerveződött az intézetben a munkáskáderképző tanfolyam.* Pontosabban azért, hogy a fizikai munkás, művezető vagy technikus munkakörben dolgozó — már jelenleg is valamilyen társadalmi funkciót betöltő (bizalmi, főbizalmi, szb-tag, szocialistabrigád-vezető, KISZ-vezető stb.) —, a szakszervezeti munkához kedvet, elhivatottságot érző munkások számára elméleti, politikai, gyakorlati alapot nyújtson, képessé tegye őket arra, hogy a szakszervezeti mozgalomban különböző tisztségeket el tudjanak látni.

A tanfolyam résztvevői feldolgozzák az ML Esti Középiskola anyagát, valamint a szakszervezeti alapismereteket, s erről *bizonyítványt kapnak.* Az új ismeretek megszerzése mellett a tanfolyam elősegíti a politikai, mozgalmi munkához szükséges munkastílus és munkamódszer elsajátítását, olyan vezetői készség kialakítását, mely a mozgalmi munkában nélkülözhetetlen.

A tanfolyammal kapcsolatos tudnivalók:

— A tanfolyam helye: *Balatonfüred,* SZOT Oktatási Intézet,

— A tanfolyam ideje: *október 25.—március 20.*

— A heti tanulmányi idő: 5 nap.

— A napi tanulmányi elfoglaltság: 8 óra.

— A tanfolyam alatt a hallgató vállalatától átlagbért kap.

— A tanfolyami ellátás térítésmentes.

— A heti hazautazás költségét az intézet fedezi.

Pályázati feltételek:

— Munkásállományú vagy közvetlen termelést irányító munkakör,

— A szakszervezetben vagy az ifjúsági mozgalomban szerzett tisztségviselői gyakorlat,

— 35 év alatti életkor,

— mozgalmi iskolai képzésben 1 hónapnál hosszabb időtartammal nem vett részt.

A pályázat módja:

— *A pályázatokat július 15-ig kell benyújtani az illetékes iparági, ágazati szakszervezeti központ szervezési és káderosztályára, a vállalati szakszervezeti bizottságon keresztül.*

— A pályázatnak tartalmaznia kell:

- önéletrajzot,
- káderkérdőívet,
- az szb javaslatát, melyet a szakszervezeti bizalmi, az illetékes gazdasági vezető és a pártalapszervezet titkára támogatólag aláír.

A pályázatokat a SZOT és az iparági, ágazati szakszervezetek illetékesei bírálják el. *A döntésről augusztus közepéig értesítik a pályázókat.*

SZOT Balatonfüredi Oktatási Intézet igazgatósága

Rangos kitüntetést kapott a nyolcvanöt éves fáradhatatlan veterán

Az is ritka dolog, hogy valaki 60 évet tölt el a postánál, s ma már az is ritka, hogy valakinek munkásmozgalmi tevékenysége 1912-ben kezdődött, párttagsága pedig 1922-ben. De, hogy mindez együtt legyen, az már igazán ritka dolog. Nos, ilyen emberként tiszteljük *Skultéti Antalt,* aki a napokban töltötte be 85. évét, de még mindig igen élénk közéleti tevékenységet folytat. A Budapesti Nyugdíjas Szakszervezeti Bizottságnak és segélyezési bizottságának megalakulása, 1961 óta tagja. Emellett az alapszerv legtevékenyebb bizalmija: 6 budapesti kerület nyugdíjas postásainak szakszervezeti összekötője. Aktívája a Postások Szakszervezetének központjában működő kegyeleti bizottságnak, s mindezek mellett nyugdíjbamenetele óta, immáron 23 éve, a KHI rendszeres nyugdíjas dolgozója.

Sok évtizedes munkásságának elismeréseként bensőséges ünnepségen adta át *Csáki Lászlóné,* szakszervezetünk főtitkára az egyik legrangosabb kitüntetést Skultéti Antalnak, a *Szocialista Magyarországért Érdemrendet.* A meglepetés és meghatottság szótlan perceit — hiszen a meghívás csak kis születésnapi beszélgetésre szólt — kérdéseink oldották fel; utána már lenyűgözve hallgattuk érdekes és szenvedélyes visszaemlékezéseit a 20-as évektől napjainkig. Miként bírja ma is ezt a sok munkát? Erre egyszerű, mégis megszívlelendő választ kaptunk.

— Majd a szervezet és az agy jelzi, ha már nem bírja erővel, energiával. De addig? Addig mindig tenni kell a máért, s a holnapért, hiszen több mint 6 évtizedes szakmai és mozgalmi munkát nem lehet csak úgy abbahagyni, csak egyszerűen leállni.

Kívánjuk Skultéti szaktársnak, hogy hasonló szellemi frisseséggel még éveken keresztül tevékeny maradhasson. Mindannyiunk javára és örömére.

Mezőfi László

IDŐSZERŰ KÉRDÉSEK

Kedvezőbb szabályok a nagycsaládosok segélyezésére

Szakszervezetünk kongresszusi határozatával összhangban felülvizsgáltuk a nagycsaládosok segélyezésének feltételeit. A népesedéspolitikai határozatban megfogalmazottak figyelembevételével bevezetett segélyezési rendszer, ha szerény mértékben is, de enyhítette a gyermeket nevelő egyedülálló, továbbá a három- vagy többgyermekes szülők megélhetési gondjait.

Az átlagbérek évenkénti emelése, a családi pótlék időközbeni rendezése szükségessé tette — az alapfeltételek megváltoztatása nélkül — a jogosultság szabályainak időközönkénti módosítását. A dolgozók észrevételeinek, valamint az ellenőrzések tapasztalatainak alapján szükségessé vált a feltételrendszer felülvizsgálata. Szakszervezetünk elnökségének áprilisi határozata szerint a jogosultság szabályai az alábbiak szerint módosultak:

A család egy főre eső havi átlagjövedelmének újabb felső határa 2500 forint. A módosítás június 1-től érvényes. Segélyre jogosultak azok a postás dolgozók, akiknek a kifizetés időpontjában legalább egyéves postai szolgálatuk, s ugyanannyi szakszervezeti tagságuk van. (A postától rokkantsági nyugállományba került dolgozók — ha a feltételeknek megfelelnek — ugyancsak segélyben részesíthetők.)

A segély összege gyermekenként 400 forint és évenként két alkalommal jár: augusztusban és decemberben. Ha mindkét szülő postás dolgozó, mindegyiküket megilleti a segély.

A család (férj és feleség) átlagjövedelmének kiszámításánál a segély kifizetését megelőző évben felvett minden bérjellegű, továbbá a részesedési alap terhére kifizetett juttatást figyelembe kell venni. Jövedelemként kell számításba venni a gyermektartásdíjat, a családi pótlékot, özvegyi nyugdíjat, árvaellátást, másodállásból vagy mellékfoglalkozásból származó jövedelmet. Nem kell figyelembe venni a családon kívül elhelyezett gyermek után kifizetett gyermektartásdíj összegét, az ösztöndíjat, a lakbéremelkedés miatti szociális támogatást, a jövedelempótlékot.

Vitás esetekben, illetve határesetnél a jogosultságról — a szociális helyzet figyelembevételével — a helyi szb dönt! A kifizetéshez szükséges felméréseket — a kifizetéshez rendszeresített segélykérő lapon — a területi szakszervezeti bizottságok irányításával nagyon körültekintően a helyi szakszervezeti bizottságok végzik el.

Az egységes szerkezetbe foglalt érvényes rendelkezéseket minden szakszervezeti bizottsághoz eljuttattuk, s kérjük, hogy a bizalmiakon keresztül a tagsággal ismertessék meg a segélyezésre vonatkozó szabályokat.

Szociálpolitikai csoport

A munka folyamatossága a brigádoknak köszönhető

Beszélgetés a munkaversenyről a Budapest vidéki Postaigazgatóság vezetőjével és tszb-titkárával

A Budapest vidéki Postaigazgatóság műszaki üzemeinél folyó szocialista munkaversenyről, a szocialista brigádmozgalom helyzetéről, annak hatásáról a munka hatékonyságában — erről készített számvetést az igazgatóság a Postások Szakszervezete elnökségének. *Szathmári Géza* igazgatóval és *Mundruczó Kornél* szb-titkárral arról beszélgettünk: ebben a nagyobb időszakot átfogó értékelő munkában mit találnak különösen figyelemreméltónak e munkaterület szocialista brigádjainak működésében.

— A brigádmozgalom nemcsak a vállalások értékelésével, s azok teljesítésével segíti a szocialista munkaversenyt. E mozgalom legnagyobb erénye abban rejlik, hogy kollektívákká formálja az embereket, az együtt dolgozókat. A brigádtagokra mindig lehet számítani — s ez gyakran számszerűen ki sem mutatható eredményt hoz —; ez az, amit a kollektíva erejének lehet nevezni. A Budapest vidéki Postaigazgatóság rendszeresen foglalkozik a szocialista brigádmozgalom helyzetével — mégis, érdemes volt alaposan áttekinteni a versenyforma helyzetét, fejlődését. A műszaki üzemeknél így most összesítve látjuk, mennyi mindent tettek ezek a kollektívák a vállalások színesítéséért. Régi, mondhatnánk megszokott dolog, hogy egy-egy brigád idős embereket patronál, de sokat tesznek a legkisebbekért is — például most a Fóti Gyermekváros lakóiért végeztek társadalmi munkát, s hozzájárultak a tmk-alaphoz, hogy minél többen jussanak lakáshoz a dolgozók közül. De rengeteget tesznek a környezetvédelemért, szűkebb pátriájuk, lakóhelyük szebbé tételéért. A kisebb községekben, falvakban mindig számítanak a postásokra, ha a környék nevezetességeinek megóvásáról, a lakóhely fejlesztéséről van szó. S ez a számvetés ismét meggyőzött bennünket arról, hogy rendkívül fontos a brigádmozgalom eredményességéhez a megfelelő feltételek megteremtése. Hiszen a legjobb szándékkal sem tudnak jót, az átlagosnál magasabb színvonalút nyújtani azok a kollektívák, amelyeknek a munkájukhoz nincsenek meg a legfontosabbak (például a folyamatos anyagellátás); gyengül, visszaesik az egész mozgalom, ha nem figyelnek rájuk. Értelmes célokért mindig nagyon szívesen dolgoznak az emberek: a gazdasági vezetők legfontosabb feladata tehát a feltételek megteremtése e kollektívák tevékenységéhez.

— Az egész népgazdaságban változtak a feltételek, egyre sürgetőbb a szervezettség, a gazdaságosság. A hatékonyság megköveteli, hogy a brigádok vállalásai mindig az időszerű feladatokhoz kapcsolódjanak. Hogyan látják ezt a Budapest vidéki Postaigazgatóságnál?

— Ez is a mozgalom fejlesztésének egyik legfontosabb tényezője. A brigádmozgalom csak akkor ívelhet magasabbra, akkor tölti be rendeltetését, ha nem sematikus vállalások teljesítésére pazarolja erejét, hanem a leglényegesebb gazdasági teendőkben segít. S itt megint csak a gazdasági vezetőké a feladat: pontosan tájékoztatni az embereket arról, hogy most mi a legfontosabb feladat (például az anyag- és energiatakarékosság), s akkor ők is részt tudnak vállalni mindezek megvalósításából. S még valamire felhívta az értékelés a figyelmet: többet kell foglalkoznunk a műszaki fejlesztéssel, az újításokkal. Kevés a brigádújítás. Ennek nyilván több oka is van, de ha jó feladattervet dolgozunk ki, alaposabban tájékoztatjuk a dolgozókat arról, hogy milyen jellegű ötletekre, ügyes megoldásokra számítunk részükről.

— A fiatalok munkaversenymozgalma, az Alkotó Ifjúság Pályázatok előkészítése is, úgy tűnik, több figyelmet, támogatást igényel. Jobb témakitűzéssel talán felkelthetnénk a vállalkozókedvet a mainál sokkal szélesebb körben, s olyan pályázatokat nyernénk fiataljainktól, amelyek valóban a gazdasági szempontokból is időszerű kérdések megoldásához vinnének közelebb. Egyelőre ugyanis kevés pályázat érkezik, s elenyésző közöttük az olyan, amelyik valóban élő szakmai gondok megoldásáról szól.

— A beszámoló nagy teret szentelt a komplexbrigádok munkájának értékelésére. Jól bevált ez a forma?

— A forma igen, csak komplexbrigádból van kevés. Néhány jó példánk akad: a tatabányai, szigetszentmiklósi, százhalombattai főközpont és a hozzájuk csatlakozó helyi hálózat építése, a távbeszélő-állomások számának gyarapítása a komplexbrigádok munkáját dicséri. Az ilyen brigádok értékelésekor megállapíthattuk, hogy ez a forma nagymértékben szolgálja a hatékonyságot, olyan esetekben, amikor az elvégzendő feladat is komplex jellegű. Sajnos, nem sikerült ilyen kollektívákat létrehoznunk a fenntartásra, a hibaelhárításra, pedig a feladatok összetettsége ezt indokolná ezeken a munkahelyeken is. Dolgozóink egyelőre szívesebben alakítanak csak műszerész, vagy csak hálózatos brigádot. Pedig a közös munka, a közös vállalások teljesítése mindenképpen hasznos lenne, hiszen végsősorban ugyanazt a célt szolgálná: a távbeszélő-hálózat javulását.

— Segített-e a brigádmozgalom a munkaerő-vándorlás megakadályozásában?

— A hullámzás nagy, hiszen nehéz munkaterületeink vannak, s más szakmák hasonló nehézségű munkájához képest szerények a béreink. Csakis a brigádok tudták némileg ellensúlyozni a munkaerőmozgást. A hálózatépítő üzembe nem túl hosszú időszak alatt felvett 166 emberből 153 már nem a postán dolgozik. De a brigádok folyamatosságot jelentettek a munkában, hiszen „húzták" magukkal az új embereket, segítettek a betanulásban, s így nem volt annyira szembetűnő az elvándorlás — mindig volt, aki végezze a munkát.

— Összegezve: milyen teendőket látnak a legfontosabbaknak a jövőben a brigádmozgalom fejlesztésében?

— Mindenekelőtt fokozni a politikai munkát, hogy a brigádmozgalom valóban továbbra is közösségformáló erő legyen. Gondoskodni a feltételekről a folyamatos munkához, s a szocialista brigádok tevékenységének kibontakoztatásához. Nagyon sokat jelenthet a munkaverseny, a brigádok teljesítményének demokratikus elbírálása — hiszen nincs mozgósítóbb erő, mint amikor nagy nyilvánosság előtt vitatják meg az emberek, ki és miért érdemelte meg az elismerést. S nagyon lényegesnek tartjuk: nem elhallgatni a jó eredményeket, a jó módszereket; a mainál sokkal nagyobb propagandát kell kifejtenünk a legjobbak munkájának bemutatására, hiszen ez is növeli az erkölcsi elismerést. Elengedhetetlen a további fejlődéshez a szakmai feladatok és a vállalások összhangja. A szocialista brigádok nemrég lezajlott hatodik kongresszusának állásfoglalása szerint felülvizsgáljuk munkaverseny-szabályzatunkat, s ahol szükséges — a hatékonyabb munka, a fejlődés végett — módosítunk rajta.

R. J.

Követendő a Debreceni Postaigazgatóság üzem- és munkaszervezési tevékenysége

Szakszervezetünk vezetősége úgy ítélte meg, hogy a tervidőszak feléhez közeledve indokolt áttekinteni a szervezési tevékenységet, képet alkotni helyzetéről, az elért eredményekről, feltárni esetleges hibáit, s meghatározni a szükséges további tennivalókat. Az igazgatóságok közül a debrecenit kérte fel az elnökség beszámolásra, elsősorban azért, mert több szervezési kezdeményezés indult el tőlük, s általában kedvező a szakmai megítélés az ilyen irányú munkájukról.

A Debreceni Postaigazgatóság és a területi szakszervezeti bizottság az üzem- és munkaszervezési tevékenységéről átfogó képet adó anyagot állított össze, amely egyrészt bemutatja az igazgatóság legfontosabb eredményeit, másrészt problémafelvetéseivel segítséget ad a szervezés országos gondjainak feltárásához, és nem utolsósorban számot ad a közeljövő terveiről, a fejlesztésre irányuló javaslatokról.

Az elnökség május havi ülésén megállapította, hogy az igazgatóság előterjesztése nemcsak átfogó képet ad, hanem sokoldalúan és reálisan mutatja be az igazgatóság területén folyó munkát. Jól tagolja a szervezés egymásra épülő síkjait, feltárja a feszültségeket. Külön értéke az anyagnak, hogy megállapításai nemcsak az igazgatóság területére érvényesek, nagyon sok jelenség jellemző az igazgatóságok többségére.

A beszámoló vitájában az elnökség figyelembe vette a közgazdasági munkabizottság véleményét is. Az előkészítés során a bizottság az igazgatóság területén 14 végrehajtó egységnél gyűjtött helyszíni tapasztalatokat, megyei távközlési üzemeknél, megyei postahivataloknál, a hálózatépítő üzemnél, a szállítási üzemnél, több körzetmesterségnél, továbbá kisebb-nagyobb postahivatalokban. Cikkünkben elsősorban az itt szerzett tapasztalatokról adunk számot, természetesen összhangban az igazgatóság beszámolójával.

A munkaszervezést az igazgatóságon minden vezető és minden dolgozó feladatának tekinti. A forgalmi végrehajtó szolgálatban azért, mert a jól szervezett hivatalnál is változnak a közönségigények, és változnak a belső feltételek is. A műszaki végrehajtó szolgálatban azért, mert változó munkaterületen dolgoznak, s ugyancsak változnak az igények, illetve a feltételek.

A postahivatalok többségében a munkaszervezés panaszmentesen követi a forgalom ingadozását. Jól felkészülnek a nagy forgalmú névnapi, ünnep előtti forgalmi csúcsok lebonyolítására. A legnagyobb gondot az időszakos és váratlan létszámhiány okozza. Emiatt a dolgozókat a hivatali munkahelyek között mozgatni kell. A dolgozók átirányítását azonban az egyoldalú gyakorlat és szakismeret gyakran korlátozza. Az épületek sem felelnek meg minden esetben a forgalom és a munkavédelem követelményeinek. A jobb munkaszervezésnek tehát gyakori akadálya, hogy a munkahelyek száma véges, így az előírt várakozási idő a hivatal legnagyobb igyekezete ellenére sem tartható be a csúcsforgalmi időszakban. A kézbesítőszolgálat jobb megszervezését többek között a járatjelzők változása, a járatok késése, a betegségek hátráltatják. Külön említésre méltó az ötnapos munkahét bevezetése, ami a kézbesítők létszámnormájának megállapításánál kedvezőtlen hatást váltott ki. Ennek rendezése mindenképpen indokolt.

A rendszeres helyettesi létszámot ma is nehezen tudják feltölteni. Bevált azonban az irányításuknak a járási hivatalok hatáskörébe adása. Ezáltal javultak a munkakörülmények, és a létszámuk is nagyrészt stabilizálódott.

Összességében a forgalmi végrehajtó szolgálatban a munkaszervezést az igazgatóság és szakszervezetünk elnöksége egyaránt kielégítőnek tartja.

A műszaki végrehajtó szerveknél a tökéletesebb munkaszervezés gyakorlatának kialakulását több tényező akadályozza. Ilyen például a tervellátottság kérdése, a kivitelezési tervek hiánya, vagy azok nem megfelelő minősége, a hiányos anyagellátás. Ide kell sorolni nem utolsósorban a munkaerőgondokat, ezen belül az összetétel kérdését.

Berendezésszerelési kapacitásuk nem kielégítő, ezért kihasználását fokozott figyelemmel kísérik. Belső szabályozásukkal mind a közönségkapcsolatot egyszerűsítették, mind a végrehajtás kedvezőbb feltételeit megteremtették.

A berendezés-fenntartás jól behatárolt, jól szabályozott tevékenység. Nehézséget itt is az állandó létszámhiány okoz. Emiatt egy-egy dolgozóra több feladat jut, mint amennyit a technológiai utasítások előírnak. Másik gondjuk az, hogy az igazgatóság területén sok a korszerűtlen berendezés (a fő- és alközpontok 52,8 százaléka elavult).

A hálózatfenntartás folyamatos feladataihoz az igazgatóság megítélése szerint többnyire állandó körzetmesteri és fenntartói gárda áll rendelkezésre. Szervezési nehézségek miatt e létszámmal gyakran kénytelenek építési feladatokat is ellátni. Az üzemek munkaszervezési gyakorlata számos akadály ellenére is kielégítő. A továbblépés sok esetben meghaladja az üzemi kereteket, abban a szakirányítói apparátusoknak is szerepet kell vállalniuk.

Az igazgatóság előterjesztése mellékleteiben vázlatosan tartalmazta a szolgálat fejlesztésére kijelölt fontosabb feladatokat. Ezek között szerepel például:

— új szolgáltatások bevezetése (például külön pótdíj ellenében másodszori kézbesítés, fiókbérlők anyagának ki- és beszállítása, üdülőkben csomagfelvétel megszervezése stb.);

— az előfizetői távbeszélőkészülékek javítására délutáni műszak szervezése;

— Debrecenben városi távközlési üzem létrehozása.

Az igazgatóság beszámolója számot ad arról is, hogy a párt- és szakszervezeti szervek mindig megteremtik annak a lehetőségét, hogy a szervező munkáról ne csak a közvetlenül érdekeltek szerezzenek tudomást, hanem az adott fórumok lehetőségeinek megfelelően minél többen. Helyeseljük és követendőnek tartjuk azt a gyakorlatunkat is, hogy döntés előtt azokat a témákat is együtt vitatják meg, amelyekben nem szükséges a szakszervezeti egyetértés.

Szakszervezetünk elnöksége az igazgatóság üzem- és munkaszervezési tevékenységét elismerte, a beszámolót pedig a többi igazgatóságnak és középfokú postaszervnek figyelmébe ajánlja.

Kovács József

Jogi döntés született — de megoldást nem hozott...

A Postás Dolgozó 1983. januári számában hírül adtuk, hogy a Legfelsőbb Bíróság foglalkozik a postás dolgozóknak a beszolgáltatási hiányokért fennálló felelősségével. Reménykedve néztünk a döntés elébe, bízva abban, hogy megoldódik az az évek óta fennálló, sok esetben elkeserítő állapot, mely a pénzkezeléssel foglalkozó postás dolgozók munkája során felmerült.

A Legfelsőbb Bíróság döntése megszületett, és minden igyekezetünk, bizonyításunk, érvelésünk ellenére vesztettünk. Hosszú folyamat eredménye, ha úgy tetszik, kudarca ez a döntés, mely véleményünk szerint nem érzékeli teljes mélységében azt a gondot, mely az e területen dolgozó emberek munkakörének becsületes, maradéktalan ellátása során felmerül. Szigorúak azok a szabályok, amelyek felelősségüket megállapítják az általuk kezelt és őrizetükben tartott pénz vonatkozásában. A Legfelsőbb Bíróság határozata szerint be sem határolható, hogy meddig kötelesek helytállni a mások által megállapított hiány visszafizetéséért.

A határozat szerint a vétkesség nélküli felelősség a dolgozó anyagi felelősségének különös esete. A pénzkezeléssel megbízott dolgozót elszámolási kötelezettség terheli. Ez a felelősség pedig mindaddig fennáll, amíg a pénz a dolgozó felelősségét kizáró módon ki nem kerül őrizetéből, vagy ameddig azt tőle hiánytalanul át nem veszik. A Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint kétségtelen tény, hogy a pénzküldemény átvétele helyileg a bankban történik.

A Magyar Posta és a Magyar Nemzeti Bank között azonban a posta pénzforgalmi közvetítő szolgálatával lebonyolított készpénzforgalommal kapcsolatban létrejött megállapodás szerint a készpénzt tartalmazó zsákok felbontásánál a posta illetékes megbízottja minden bankszervnél korlátozás nélkül jelen lehet, és közreműködhet a különbözetek megállapításában. A posta — és ezáltal a dolgozó — a hiány megítélése alól csak abban az esetben mentesül, ha a posta által sértetlenül átadott és a bank által így átvett, készpénzt tartalmazó zsák a bank őrizetében sérül meg.

A Legfelsőbb Bíróság határozata megállapítja, hogy a pénztartalmú küldeményeknek, majd a bankjegyeknek az ellennyugtán részletezett pénznemek és darabszám szerinti átvétele — lényegében a munkáltató megbízottjának részvételével, vagy részvételének lehetőségével — a bankban bonyolódik le. Ebből következően az előírás szerint lezárt pénzküldeménynek értékküldeményként való továbbításával a pénzkezelő dolgozó anyagi felelőssége csak a küldemény hiánytalan átvételével egyidejűleg szűnik meg. A tényleges átvétel akkor valósul meg, amikor a bank a sértetlen zsákban érkezett bankjegyköteget tételesen átszámolja, azt a címlet- és darabszám szerint átveszi. Ha tehát a dolgozó nem tudja igazolni, hogy a pénzeszsák akár útközben, akár a bankban megsérült, és azon külső behatás nyoma látszik, a felmerülő hiányt meg kell térítenie.

A Legfelsőbb Bíróság határozatának indokolása nem foglalkozik azzal, hogy a dolgozónak nincs lehetősége ilyen bizonyítékok közvetlen beszerzésére, mint ahogyan nem tér ki arra sem, hogy milyen alapon hárítja át a munkáltató a kárt arra a dolgozóra, aki utoljára átszámolta a pénzkötegeket, ha egyszer a munkáltató képviselője a pénz átolvasásánál nincs jelen, így közvetlenül nem is észlelheti, hogy valójában van-e eltérés, és ha igen, mennyi.

Változatlanul tovább reménykedünk abban, hogy mindazok a postás dolgozók, akik e munkafolyamatok szabályozásában és irányításában részt vesznek, ismerik az e munkakört betöltő dolgozók gondját, és azt is, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntése mennyire vonatkoztatható e különleges postai kérdésre. A továbbiakban ennek megoldása nem jogkérdés, de ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság döntése sem megoldás.

Dr. Mozsolits Beáta

Ismerkedjünk, barátkozzunk

Szakszervezeti nap Tamásiban

A tamási erdőben

Május 28-a emlékezetes marad jó néhány postás dolgozónak, ugyanis e napon rendeztek találkozót a választások óta először Tolna megye postásai. Az előző napok esőzései erősen aggasztották a szervezőket, a megyei távközlési üzem és a tamási járás szakszervezeti bizottságának tagjait. De az időjárás kegyes volt mind a szervezőkhöz, mind a résztvevőkhöz.

Fél 10 és 10 óra között több mint 150-en gyűltek össze a tamási sporttelepen. Többen házastársukkal és gyermekeikkel jöttek el. Pontosan 10 órakor *Horváth János*, a Tolna megyei Távközlési Üzem szbtitkára nyitotta meg a szakszervezeti napot, köszöntve a megjelenteket. Megnyitójában elmondta, hogy a Tolna megyei postás dolgozók mai találkozója egymás megbecsülésének, tiszteletének és szeretetének megnyilvánulása. Azért jöttek össze, hogy akik még nem találkoztak szaktársaikkal, megismerhessék egymást és barátságot kössenek, akik pedig már barátok voltak, e nemes kapcsolatot ápolhassák, elmélyíthessék.

Ezt követően *Juhari Istvánné* vezérigazgatóhelyettes üdvözölte a találkozó résztvevőit. Örömét fejezte ki azért, hogy a Tolna megyei postásokkal nemcsak a munkában, hanem a szabad időben is sikerült találkozni. Szólt a Magyar Postának a KPM-ből való kiválásáról. Kifejtette azt, hogy a jövőben a társadalom növekvő igényeit az irányítóknak és a dolgozóknak egyaránt nagyobb felelősséggel kell kielégíteniük Többet és jobban kell dolgozni azért, hogy felszámolhassuk a néhány területen mutatkozó elmaradásunkat.

Az ünnepi megnyitó után kezdetét vette a kötött és kötetlen programok sorozata. Míg a Szekszárd és a Tamási környéki postások kispályás labdarúgásban mérték össze erejüket, addig a gyermekek a szomszédos pályán ügyességi játékokon vettek részt *Lénárt Lászlóné* óvónő (postásfeleség) irányításával. A téglarakosgató, kötélhúzó, léggömbfújó, célbadobó és még számos más versenyszám a gyermekek körében óriási sikert aratott. Labdarúgásban a Szekszárd környékiek győztek.

A verseny után a résztvevők megtekintették a Tamási körzetmesterség — mellesleg megjegyezve: igen korszerű — épületében rendezett kézimunka- és gobelinkiállítást. A *Ritter Józsefné, Petővári Józsefné, Gyebnár Jánosné, Trick Mártonné, Farkas Ferencné, Beregi Józsefné, Groisz Ádámné,* és *Gerhardt Józsefné* kézimunkáinak szépsége iparművészek munkáival vetekedhet. Külön figyelmet érdemelnek *Varga Kálmán* szekszárdi nyugdíjas kézbesítő gobelinjei. A férfiaknál ritkaságszámba menő kedvtelést immár nyolc éve folytatja. Elsősorban híres magyar festők műveit formázza meg. Alkotásai igen keresettek. A kiállított tárgyak között ott volt három szocialista brigád naplója is. Ezeket a más hivataloktól jöttek igen szorgalmasan tanulmányozták és hasonlították össze sajátjukkal.

A tamási Dám hotel éttermében elfogyasztott közös ebéd után a résztvevők felkerekedtek, és megtekintették a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság rezervátumának kisdádai területét. Gyönyörködhettek a tolnai dombság rejtett kincseiben, a szép tölgyesekben, fenyőligetekben és a gyermekek legnagyobb örömére abban a 30-35 dámszarvasban, amelyekkel az út során találkoztak.

A kellemes, tervezett programok közben sok szó esett kisebb és nagyobb csoportokban a közelmúlt eseményeiről, találkozásokról, munkaprogramokról, no meg a postások jelenlegi és jövő feladatairól, gondjairól is. A kora esti órákban jó hangulatban ért véget ez a gondosan szervezett postás szakszervezeti nap. Egyöntetű volt a résztvevők véleménye: jönnek a következőre is.

Gecse Lajos

Serleg és oklevél balesetmentes közlekedésért

A Fővárosi Közlekedésbiztonsági Tanács a közúti balesetek csökkentése, a közlekedési fegyelem javítása végett életre hívta a *Vezess baleset nélkül* elnevezésű versenyt. A versenymozgalomba — ezelőtt 30 évvel — tizenegy más közlekedési vállalattal együtt, mint alapító tag, a Posta Központi Járműtelep is bekapcsolódott. Ma a versenyző vállalatok száma már meghaladja a 400-at. A Posta Központi Járműtelep az eltelt évek alatt hol a helyezettek rangos vagy kevésbé rangos sorában, hol — igaz, hogy elvétve — sereghajtóként szerepelt. Az 1982-es esztendő azonban meghozta a fáradozások eredményét, mert csoportjában az első helyezést érte el, megelőzte a FŐSPED 4. számú, a VOLÁN 1. sz. Vállalat 1-es és 3-as számú üzemegységét, az ÁFORT Vállalatot, valamint a BSZV 3. számú üzemegységét. Az első helyezés 11 155 pontszáma mögött 18 millió kilométer mellett mindössze két személyi sérüléses baleset szerepel, az 1981. évi 17-tel szemben.

A Fővárosi Közlekedésbiztonsági Tanács az értékelés után az alapszabálynak megfelelően az elért helyezésért serleget és oklevelet adományozott a Posta Központi Járműtelepnek. A balesetmentes közlekedésben kiváló eredményt elért gépkocsivezetők közül *Dudás Mihály* és *Csenki István* aranyplakettet, *Szarka Menyhért* és *Schwarcz András* ezüstplakettet, *Daru István* és *Dömök Imre* pedig bronzplakettet kapott.

A Járműtelep dolgozói ez évben is részt vesznek az Autó-Motor *Keressük a legjobb gépjárművezetőt és gyalogost* című vetélkedőjében.

Kovács Attila

A vártnál is nagyobb sikert aratott

Kempingparadicsom Gárdonyban

— Már a megnyitó napján vagy százhúszan jelentek meg, hogy személyesen is körülnézzenek, érdeklődjenek a nyaralási lehetőségek felől — meséli *Bagó Lajos*, a június 1-én megnyílt *gárdonyi postáskemping gondnoka.* S mutatja a csupán négynapi statisztikát, mely szerint máris tizenhárom család bérelt sátrat hosszabbrövidebb időre, legföljebb két hétre.

Miközben vele, s a szintén itt dolgozó feleségével beszélgetünk a barátságos irodában, percenként nyitnak be a vendégek. Egyikükkel-másikukkal némi szelíd vita is támad.

Tartsuk be a plusz kettőt!

— Jó volna ugyanis, ha az ide látogatók komolyan vennék a szakszervezet által kiadott tájékoztatónak azt a kitételét, hogy a kemping befogadja az igénybevételre jogosult postással együtt érkező — *legfeljebb két* — távolabbi rokont vagy barátot. Senkinek sem érdeke, hogy sátrak üresen, kihasználatlanul álljanak, de olyan helyzetet sem szívesen teremtenénk, hogy a hét közben spontán érkezőket hétvégére el kelljen küldenünk az akkorra szóló előjegyzések kielégítése végett. Éppen ezért felhívjuk a figyelmet a tájékoztatónak egy másik mondatára is, amely szerint az érkezésről *a szakszervezeti bizottságon keresztül* lehet előre értesíteni a tábort. Jó lenne, ha a táborozni szándékozók igénybe vennék a szb-k egyeztető szerepét, annál is inkább, mert noha csak néhány napja nyitottunk kaput, minden várakozást felülmúlt az érdeklődés.

Ez persze nem csoda: a telep fekvése, berendezése egyaránt gyönyörű. És mielőtt körüljárnánk, a gondnok megjegyzi: a környéken máris irigység tárgya a besorolása szerint három-, azonban az egycsillagos minősítésű kempingekkel is versenyképes „postásparadicsom".

A „szemlét" a 3—3 személyes, mosható tapétájú, külön a férfiak, külön a nők részére épített meleg vizes zuhanyozó-öltözőkkel kezdjük. Ezután benézünk a cipzárajtós, szellősen elhelyezett, 2 és 4 személyes sátrakba, melyek néhány mozdulattal „erkélyesre" tágíthatók. Az ápolt, virágokkal, facsemetékkel beültetett tágas térségben még külön öltözőket, szalonnasütőt, hintát, homokozót, két külső zuhanyozót, hat ivóvizes kutat is felállítottak, sőt, négy csatlakozóval ugyanennyi lakókocsinak is hagytak helyet. És persze bőven „meghintették" a szép nagy telket napernyős asztalokkal, kerti székekkel.

Az összkomfortos kemping legszebb helyisége az a nádfedelesnek becézett, nyitott épület, melynek rajza az szb-knek, a hivataloknak előzetesen szétküldött leporelló fedőlapját is díszíti. A Velencei-hegység koszorújába szervesen beilleszkedő „kunyhóban" helyezték el a főzőpultot a négy, szintén hideg-meleg vizes mosogatóval, s a 2—2 főzőlapos villanyrezsókkal. És aki véletlenül nem hoz magával edényeket, korlátozott számban kölcsönözhető evőeszközzel és tányérokból fogyaszthatja el saját főztjét a sötétbarnára pácolt, terebélyes faasztalok mellett.

Ottjártunkkor vidám társaság falatozott éppen az egyik körül: *Toma Lászlóné*, a MABÉOSZ KISZ-titkára népes családjával, valamint négy KISZ-es kollégájával.

— Harmadikán érkeztünk, de legszívesebben az egész nyarat itt töltenénk — lelkendezik Tománé —; elképzelni sem tudtuk, hogy ilyen kényelmes, kulturált ez a kemping.

— Külön öröm a szabad életet kedvelőknek, hogy még a sátorveréssel sem kell bajlódni, csupán berendezni a magunkkal hozott takarókkal, hálózsákkal — teszi hozzá a férje. Azt pedig a többiek mondják el, hogy aki nem akar főzőcskézni, válogathat a közeli vendéglők nem túl drága kínálatában, és az ABC-áruházig sem kell sokat gyalogolni. Egységes abban is a véleményük, hogy ez a pihenőhely semmiben sem marad el az I. osztályú kempingek mögött.

Mielőtt a hátsó kijáraton át a pár lépésnyire levő tópartra sétálnánk, kísérőm az épület mellett sorakozó ajtókra mutat:

— Olyan ötletesen tervezték, hogy télen lezárható, így raktározni lehet benne a székeket, asztalokat, a mozgatható berendezéseket.

A partot ugyan már délelőtt 11 órára ellepték a fürdőzők, a legtöbben azonban csak a lábukat áztatják a nagy hőség ellenére még hideg vízben.

— Nemsokára a stég is elkészül — int a helye felé Bagó Lajos —, s a vízbe ereszkedés biztonságosabb lesz. — Amiatt viszont jogosan aggályoskodik: nem akadályozható meg, hogy ezen a tóra nyíló kapun az idegenek is bejöhessenek, ezért a vagyonvédelemre valamilyen megoldást kellene találni. Ezzel kapcsolatban tájékoztat arról is, hogy a telepet két takarítónő és két udvaros gondozza, éjszaka pedig szintén két, egymást váltó, portás felügyel.

Saját sátrat ne!

— Ezeknek az ízlésesen tervezett lámpáknak köszönhetően — mutat fel az oszlopok tetejére — olyan gyönyörű az esti kivilágítás, hogy újságot lehet olvasni a sárgás, meleg, mégis éles fényben.

Visszafelé menet az irodába, többen is megállítanak bennünket, arról érdeklődve: felverhetnek-e saját sátrat a nyaralók? Kísérőm udvariasan, de határozottan igyekszik lebeszélni az érdeklődőket, s ezt csak helyeselni tudom magamban. Mert igaz ugyan, hogy 6—7 sátor erejéig az erre kijelölt helyen — az érkezés sorrendjében — megvan a lehetősége, de mi lenne a most tágassága, ápoltsága miatt is nagyon szép, száz férőhelyes kempingből, ha netán háromnégyszeresére duzzadna az üdülők száma; ha az egységesre tervezett, egymástól éppen megfelelő távolságban álló sátrak közé „vadkempingezők" ütnék fel alkalmi szállásheyüket, megbolygatva ezzel a hétmilliós költséggel épített telep nyugalmát, harmóniáját, rendezettségét, a remélhetően így a későbbiekben is megóvható tisztaságát? Ami természetesen az igénybevevőktől is elvárható.

— Az új üdülési forma iránti, a számítottnál jóval nagyobb igényt csak úgy lehetne jobban kielégíteni, ha minél több hasonlót tudna létesíteni a posta — szögezzük le együtt a nyitás óta eltelt néhány nap, s a most látottak tapasztalatait ismét az irodában, ahol azt is megtudom: a gondnok felesége régi postás, a férj pedig kereken 42 évet töltött el szolgálatában. Ezért is vállalták el szívesen a bizony nem kevés munkával, nagy felelősséggel járó „házigazda" tisztet. Megkönnyítésére pedig csupán annyit kívánnának, hogy a június 1-től szeptember 15-ig nyitva tartó kemping működtetését, házirendjét, egységes, részletes szabályzatban rögzítse a Szociális Hivatal, elkerülendő a jövőben az apróbb-nagyobb vitákat.

Ez az idény persze még a kísérletezés időszaka. Annak az új üdülési formának a „begyakorlása", aminek már az eddigi sikere fényesen igazolja: ötlettel, ízléssel, jó tervezéssel viszonylag kevés pénzből is sokat lehet tenni a postás dolgozók színvonalas, kellemes pihenéséért.

L. Simon Zsuzsa

Huszonöt év után

Egy újabb érettségi tablóhoz...

Változnak az idők. Ha ma végignézünk a postaforgalmi szakközépiskolák tanulóin, fiúkat is találunk közöttük... módjával; ezt a „pályát" ma már jobbára lányok választják. A hajdani egyetlen Budapesti Postaforgalmi Technikum két fiú- és egy lányosztállyal indult, s az első postás középiskolások — ugyanilyen felállásban — huszonöt éve érettségiztek. A 37 elsőként érett postáslány (nagyobbrészt asszony) találkozójára voltam hivatalos együtt a volt tanárokkal, postai szakoktatókkal. Az akkori létszámot írtam le; sajnos, vendéglátóink társasága sem teljes már, s ahogy lenni szokott, egyesek — akadályoztatva — nem tudtak részesülni a viszontlátás örömeiben. Pedig, hála a közbeeső találkozóknak, még ugyancsak számon tartják egymást, nagyjából ismerik mindenkinek az élete folyását, s csak elvétve fordul elő, hogy zavart, kérdő tekintetet vetettek egymásra az üdvözlés első pillanataiban, hogy azután annál boldogabban ölelkezzenek össze.

Pályaválasztás. Mindig kétkedéssel fogadom ezt a szót, ha az általános iskolából éppen kinövő, 13—14 éves gyerekekkel hozzák kapcsolatba. Vajon ők választanak-e pályát, avagy szüleik próbálkoznak vele? Esetleg egyikük se — oda mennek tanulni az ifjak, ahova felveszik őket. Akkor aztán az iskolán is igen sok múlik, hogy a pályán maradnak-e a növendékek, vagy csak józan megfontolásból fejezik be tanulmányaikat, hiszen a megszerezhető érettségi bizonyítvány a továbbtanulást és a bárhol való elhelyezkedést is lehetővé teszi.

A találkozóra összegyűltek jó néhány példáját adták annak is, hogy boldogulni tudtak az iskolát fenntartó intézménynél, s nem egyet, amelyben a posta iskolája más ágazat számára nevelt megbízható munkaerőt.

★

Találkozó nem képzelhető el visszaemlékezések nélkül. Többek emlékében megragadt egy kedélyesnek indult, végül drámába torkolló diákcsíny. Egy nehéznek ígérkező óra elől az osztály a szenespincébe menekítette magát, s csak az óra vége felé vonult vissza — úgy vélve, hogy észrevétlenül — a tanterembe. Akkori igazgatójuk — az ő órája maradt el a lányok ügyeskedéséből — jó pedagógiai érzékkel magára vállalta a késői órakezdés felelősségét, ám finoman tudomásukra hozta, hogy átlát a turpisságon. A következményektől mentes kiruccanás megismétlése már nem volt sikeres. A postaszállítás néhai szaktanára túlontúl komolyan vette az osztálynak az órájáról való elmaradását. Szigorú fegyelmi vizsgálat következett az iskolából való, többeket érintő kizárás rémével fenyegetve.

★

Ezek a zivatarok is elmúltak, és feloldódtak a felelések, dolgozatírások, az érettségi vizsga tenyérizzasztó izgalmai. Ma már csak epizódok, nem is olyan rettenetesek, s eltörpülnek az együtt töltött négy esztendő megannyi kedves emléke mellett. Ez természetes is, így voltunk vele mindannyian.

A kedélyes beszélgetés során azonban kirajzolódott magáról az iskoláról alkotott kép is, amelyet magában hordoz valamennyi volt növendéke, a nagyhivatali vezető, vezetőhelyettes, osztályvezető, helyi ellenőr, a hivatali, igazgatósági, vezérigazgatósági előadó ugyanúgy, mint az, aki nem került szebben hangzó beosztásba, vagy a postán kívül találta meg boldogulását. S ez igen megnyugtató, harmonikus összkép. Valamennyien azt tartják ugyanis, hogy jó „választás" volt a postaforgalmi technikum, amely magas színvonalon oltotta beléjük mind a humán műveltséget, mind a postai szakismereteket, emellett megtanította őket a pontos munka becsületére. Ez az, amit hasznosítani tudtak nemcsak a postán, hanem bárhol, ha életkörülményeik másfelé sodorták őket, mert egyiküket sem a szakma szeretetének hiánya térítette ellenkező irányba.

Megnyugtató ez, mert reményt kelt az iránt, hogy — a postai szakismereteket oktató első középiskola tapasztalatait felhasználva — a ma már országszerte működő postaforgalmi szakközépiskolák és tagozatok ugyancsak lelkiismeretes, hozzáértő, művelt szakembereket nevelnek.

— kisbenedek —

Béke brigád a békéért

Kicsi, de lelkes csoport jött össze május 25-én Vác 1 postahivatalban, hogy a hírvivőket, a postai kézbesítőket szerény ünnepség keretében köszöntsék. *Kánya Gyula*, a Postások Szakszervezete szervezési és káderosztályának vezetője az elnökség nevében köszöntötte a kézbesítők *Béke szocialista brigádját*, s átadta nekik az Országos Béketanács által adományozott emlékplakettet. Ezzel együtt *Szathmári Géza*, a Budapest vidéki Postaigazgatóság vezetője és *Mundruczó Kornél*, a tszb titkára átnyújtotta a brigádnak 1982. évi munkájuk elismeréseként az arany fokozatú jelvényt.

Mivel érdemelte ki a brigád e magas kitüntetést? A brigád vezetője, *Hajós Lajosné* szerint legnagyobb erejük az összetartás. A 21 tagú brigád jelentős tényező a város életében, mivel ők kézbesítik Vác egész területén a küldeményeket. A kézbesítők munkája, ha a szabályzatot és a munkaköri leírásokat nézzük, hétköznapi feladat, nincs benne semmi rendkívüli, semmi látványos. El lehet azonban úgy is látni, hogy mindenki észrevegye. A brigád két nyugdíjas tagja, *Berta András* és *Meskó Sándor* ezt a következőképpen fejezi ki:

— Mindig arra tanítottuk a fiatalokat, úgy kézbesítsenek, hogy másnap is fogadják a köszönésüket. Egy élet tapasztalata bizonyítja, hogy a kézbesítőnek a lakossághoz, annak igényeihez, szokásaihoz mindig igazodnia kell. A kézbesítőnek, mint hírvivőnek a rossz híreket is továbbítania kell, s ez neki sem kellemes. Ilyenkor azonban egy vigasztaló szó mindenkinek jólesik. Talán ezekkel a megnyilvánulásokkal érjük el, hogy sokszor családtagként, a környezettel, a világgal összekötő kapocsként fogadnak bennünket. Értékelik segítségünket, de egyben természetesnek is veszik. Előfordult például, hogy a háziak elmentek nyaralni, és az ajtót elfelejtették bezárni. Mi bezártuk és értesítettük őket, hogy nyugodtan nyaraljanak.

A brigád közösségi munkája nemcsak a szakmai feladatokban, hanem a közéleti tevékenységben is megnyilvánul. Van közöttük tanácstag, munkásőr, népi ellenőr, önkéntes rendőr, továbbá futballbíró és vöröskeresztes aktíva.

— A szakszervezeti munka is könnyebb egy jó, egymásra figyelő, egymást segítő, őszinte kollektívában — mondja *Dénes Sándor* szakszervezeti bizalmi. Állítását példával igazolja:

— A brigádban volt egy tag, akinek az előző munkahelyén a szakszervezetről rossz tapasztalatai voltak, ezért itt nem kívánt szakszervezeti tag lenni. Agitációval próbáltuk meggyőzni, nem sikerült. Egy idő után azonban szintén a tapasztalatai, azaz az őszinte emberi kapcsolatok, valamint az itt folyó mozgalmi munka hatására felvételét kérte a szakszervezetbe.

Sokan azt mondják, hogy vidéken, kisvárosban sokkal könnyebben lehet emberi kapcsolatokat kialakítani, mint nagyvárosban, mert ehhez jobbak a feltételek. Talán igaz ez a megállapítás, de azt is el kell fogadni, hogy csak ott lehet munkatársak között közvetlen, jó, emberi, baráti kapcsolatot létesíteni és fenntartani, ahol ezt az érintettek is akarják, és tesznek is érte. Persze megvannak azok a közös programok, amelyek ezt elősegítik. Mert ha egy brigádtag például házat épít, természetes, hogy mindenki megy segíteni; de szívesen megkóstolják egymás borát vagy gyümölcstermését is. A családtagok is részt vesznek a brigád közösségi életében egy-egy hétvégi kiránduláson. Így együtt mentek el Egerbe, Hajdúszoboszlóra, Zsóri-fürdőre. Természetesen ezt nem tekintik kötelező programnak, mert kikapcsolódni sokféleképpen lehet. A brigád úgy ítéli meg, hogy összetartásukban épp az a szép, hogy senkire nem erőltetnek rá kötelezően programot, mégis többnyire mindenki ott van egy-egy közös megmozduláson.

Így látja ezt *Kovács László* szb-titkár és *Pomozi Miklós* hivatalvezető is, aki eddig nem szólt, hagyta, hogy a brigádtagok meséljenek magukról. Közbeszólásra őket a brigád szerénysége készteti, mert nem beszélnek azokról az elismerésekről, köszönő levelekről, amelyek a lakosságtól és a város vezetőitől érkeztek, a panaszmentes szolgáltatásuk, valamint a város érdekében végzett társadalmi munkájuk elismeréseként.

— A hivatal dolgozói (110-en vannak) — folytatja a beszélgetést Pomozi Miklós — megállapodott gárdát alkotnak, szeretik munkájukat, ragaszkodnak hozzá, és talán ennek köszönhető, hogy általában nincs panasz a postai szolgáltatásokra. Munkájukkal kivívták a lakosság megbecsülését.

Gratulálunk a kitüntetés Béke brigádnak és a hivatal egész kollektívájának elért eredményeikhez.

Kissné Barabás Györgyi

Köszöntjük a százéves Cékmány Bélánét

Bensőséges ünnepséget tartottak Debrecenben az I. sz. szociális otthonban. *Cékmány Béláné sz. Rittig Erzsébet* 100. születésnapját ünnepelték. Kezdettől fogva a postán dolgozott, s onnan ment nyugdíjba 1941-ben. 23 évet töltött el az otthon lakói között.

A megjelenteket az intézet igazgatója köszöntötte, s méltatta Erzsike néni életútját. Ezután az Arany János Általános Iskola úttörői műsorral köszöntötték, majd a megjelent társadalmi szervek képviselői — köztük a postás nyugdíjas szb és a vöröskeresztszervezet — virággal és ajándékokkal halmozták el.

Széchenyi brigádok a mozgássérültekért

A Fővárosi Operettszínház társulata két szocialista brigádjának közreműködésével tartott gálaest adta az ötletet *Budapest 62 postahivatal*, valamint az *Építésügyi Tájékoztatási Központ Széchenyi kollektíváinak*, hogy az első, nagy sikerű előadást kövesse egy második. Abból a célból, hogy ennek tiszta bevételét szintén *a mozgássérültek számára létesítendő rehabilitációs központ javára* fordítsák. A két Széchenyi brigád előkészítésével ugyancsak a Sportcsarnokban rendezett Strauss—Lehár-est — melyen többek között az Állami Operaház neves művészei is felléptek —, valamint a gálaest bevétele 400 ezer forint volt.

A 62-es hivatal szocialista közösségének ez a tette önmagában is bizonyítaná tagjainak társadalmi érzékenységét. Az előzmények azonban ennél is többet mondanak. A brigád ugyanis már tavaly februárban felvette a kapcsolatot a társadalmi alapon működő *Mozgássérültek Budapesti Egyesületével*, mellyel márciusban *szerződést kötött*. Nem kevesebbet vállalva, mint hogy arra mozgósítja a fővárosban megkereshető, Széchenyi nevét viselő szocialista közösségeket: a maguk lehetősége szerint ők is járuljanak hozzá a rehabilitációs központ felépítéséhez.

Az addig példa nélkül álló, és bátran mondhatjuk: merész elképzeléshez rövidesen mások is csatlakoztak. Az ÉTK Széchenyi brigádjával kötött újabb szerződéshez május elején már 16 budapesti kollektíva csatlakozott. Az ezt követően megtartott *I. budapesti Széchenyi brigádtanácskozáson* pedig *munkabizottságot alakítottak*, és június 21-ére *országos találkozót* beszéltek meg, hogy a felépítendő központhoz megnyerjék a többi hasonnevű közösséget is.

A fáradozást siker koronázta: rengeteg akadályt leküzdve, az ÉTK kollektívájával karöltve mozgósította a 62-es hivatal brigádja szinte az egész országot. A felhívás nyomán — melyre a rádió, a televízió, a sajtó nyilvánosságát is igénybe vették — *tömérdek társadalmi munkaórát* (a beruházás terveinek elkészítését, alapozást, betonozást, panelgyártást, gépek kölcsönzését, kezelését stb., stb.) *vagy anyagi hozzájárulást ajánlott fel az ország mintegy 220 Széchenyi brigádja.*

Az eddig összegyűlt készpénzbefizetéseken kívül — ami rövidesen megközelíti az 5 millió forintot — megkezdték a brigádok az épület tervezését. A kapcsolatos teendők további szervezését, koordinálását, irányítását a brigádokból alakult munkabizottság, valamint a mozgássérültek három társadalmi egyesületének képviselői tartják kézben, mint létesítményi bizottság.

A teendőkből továbbra is nagy részt vállalnak a posta „hatvankettesei"; azonkívül, hogy — segítve munkájukat — tartják a kapcsolatot a munkabizottsággal, az említett két rendezvényre a brigádtagok 2000 forintért vásároltak jegyet, ezen fölül 11 ezer forint értékben adtak el másoknak. Emellett a 62-es hivatal a tavaly végzett társadalmi munkák ellenértékének egy részét szintén e célra ajánlotta fel, illetve fizette be.

A leírtakhoz, úgy véljük, nem kell kommentár. Az a tény, hogy a becslések szerint a fővárosban élő 150 ezer, országosan pedig majdnem félmillió mozgássérültnek egyszer saját hivatalos fóruma, otthona lesz, azt hazánk több száz — köztük a Budapest 62 postahivatal — Széchenyi brigádja kezdeményezte, s vállalt önzetlen munkát a megvalósításában. Méltóan névadójuk eszmei örökségéhez, méltóan a mozgalomhoz.

— I. s. zs. —

Szünidei KRESZ

Az idei tanév a sok éven át megszokottnál hosszabb ideig tart. Az ötnapos munkahét tette szükségessé ezt az intézkedést. Tagadhatatlanul nehéz az átállás az új rendre, hiszen a valóságban az iskolás gyermek szabadideje csak átrendeződött, mert a kötelező órákat most öt nap alatt dolgozza végig. S mivel hétköznapokon szülei is hosszabb ideig dolgoznak, több időt tölt hétközben a napköziben is. A májusi kánikula sem segítette az iskolások hétköznapi munkáját. Minden akaraterőre és figyelmezettségére szüksége volt a tanulónak, pedagógusnak az összeszedett munkához a fülledt, levegőtlen tantermekben.

Tehát várva várja mindenki a vakációt, elsősorban természetesen a gyerekek. Persze a családban bizonyos előregondolkodást igényel az iskolai szünet alatt a gyerek elhelyezése. Ennek számos módja van kis és nagy iskolások számára, de ezek a lehetőségek többnyire nem töltik ki az egész napot. Ha a családnak vidéken rokonai élnek, általában jó megoldás a gyereknek a falusi levegő, a rokon gyerekekkel töltött szünidő. De minden iskolában meghirdetnek kisdobos- és úttörőtáborozást, rendszerint az úttörőcsapat kiépített, évek óta jól működő és jól szervezett táborhelyén. Sok iskolában külön iskolai táborokat is szerveznek. Ezek a táborok sok romantikával, kirándulással, gyalogtúrákkal, esetleg fürdéssel teszik a gyerekek számára emlékezetessé a nyarat. Egyre nagyobb tért hódítanak és kedveltek a felső tagozatos tanulók körében szervezhető vándortáborok is. Előfordul az is, hogy beutalóval együtt nyaral a család szakszervezeti vagy vállalati üdülőben. A felsorolt üdülési, nyaralási formák 10—14 naposak, s ezenkívül anyagi áldozatot is igényelnek a családtól.

Ha mindez nem jöhet számításba, marad a nyári napközis tábor. Minden tanács művelődési osztályának nagy gondot okoznak és rengeteg anyagi ráfordítást vesznek igénybe ezek a központi nyári táborok. Sok helyen autóbusszal szedik össze a napközis tanulókat iskoláról iskolára, majd egy már kialakult táborhelyen foglalkoztatják, étkeztetik a gyerekeket. Az ellátás költsége a tanulási időben is szokásos napközis térítési díj. Változatos program, pedagógusfelügyelet van ezekben a táborokban. Egyetlen hibája, hogy majdnem az iskolaidő alatt megszokott életritmus folytatása, s tulajdonképpen rengeteg szabályozottsággal jár. Reggel meghatározott időre a gyülekezőhelyre kell érni, az étkezés is csoportokban folyik, a játékokat és játéktereket is a csoportok felváltva használhatják. Pedig a gyerekeknek is szüksége van az egész évi iskolai munka után környezetváltozásra, egy kicsit kötetlenebb időtöltésre.

Bármely formáját választjuk gyermekünk számára a szünidő eltöltésének, gondoljunk arra, hogy a család jó közérzetéhez, a jó szülő—gyerek kapcsolat kialakulásához azzal járulhatunk legjobban hozzá, ha a nyár egy részét a család együtt tölti. Ha ezt sikerül időben egyeztetni, tervezze meg a család együtt a programokat. Természetesen ebben minden családtag igényét, vágyálmát próbáljuk sorrendben megvalósítani. Akkor fognak jól sikerülni ezek az együttes programok, ha egyik családtag sem érzi nyűgnek, kellemetlennek a másik által javasolt szórakozást, hanem megpróbálnak egymáshoz alkalmazkodni, hiszen majd a saját maga választotta program is elkövetkezik.

Nagyon fontos dolog, hogy a szünidőben az iskolás gyerek sokat legyen szabad levegőn, s korának megfelelő mozgásigényét kielégíthesse. Sokat segít ennek megoldásában a sportegyesületek nyári programja. A sportegyesületek megfelelő propagandával tájékoztatják erről a szülőket.

Igaz, hogy mint említettem, a gyereknek a 10 hónapos munka után lazább, kötetlenebb életritmust ajánlunk, mégis ügyelni kell arra, hogy ez a kötetlenség ne henyélést, tunyaságot jelentsen. Beszéljünk meg gyermekünkkel egy nyári napirendet, kicsit későbbi felkeléssel, mint iskolaidőben, de ne engedjük, hogy a fél délelőttöt átaludja. Követeljük meg öltözékének, hajviseletének gondozottságát, számoltassuk be terveiről, s ha úgy látjuk, hogy nincsenek határozott elképzelései időtöltésére, javasoljunk ilyeneket.

Nagyon jó módszer az is, hogy a kedvtelésen, játékon kívül naponta adunk a gyereknek feladatot a családi munkamegosztásban. Koruknak megfelelően a bevásárlásban, mosogatásban, takarításban, esetleg a főzésben is segíthetnek a fiúk és a lányok egyaránt. A megbeszélt feladatot viszont kérjük is számon, s ne engedje meg egy szülő sem, hogy ezek ellen az apróbb feladatok ellen a gyerek tiltakozzon. A nyári szünidő arra is alkalmas, ezeken a feladatokon keresztül, hogy a család közös életét, a közös feladatvállalást, egymás munkájának megbecsülését megtanulják, elmélyítsék.

Nyáron is fontos, hogy eleget aludjon a fejlődő gyerek. S ez az alvás nem a reggeli lustálkodással válik pihentető és a gyerek szervezetét fejlesztő alvássá. Szomorú látvány a szórakozó szülők mellett bóbiskoló, nyűgösködő gyerek a késő esti órákban. Ragaszkodjunk nyáron is a kis és nagy iskolás gyerek rendszeres lefekvési idejéhez. Egészséges, kiegyensúlyozott idegrendszere, jó teherbírása csak megfelelő alvásidő által alakul ki.

Kérdés, hogy a nyári szünidőben tanuljon-e a gyerek? Ha a tanév folyamán szorgalom híján és gyenge akarattal nem teljesítette gyermekünk a követelményeket, egyértelmű, hogy nyáron kell felkészülnie a pótvizsgára. Ez a kötelezettség a szülő számára is keserű program, mert még nyáron is nógatnia kell a gyereket. De legyen ez figyelmeztető arra, hogy a következő tanévben több határozottsággal és szigorúbb ellenőrzéssel szorítsa rá gyermekét a rendszeres tanulásra.

Minden iskolás gyereknek, kicsinek, nagynak egyaránt ajánlatos a rendszeres olvasás. Időnként hangosan is. Mese, szépirodalom, indián történet, bármi szolgáljon a gyakorlás eszközéül, mind az értő, szép olvasás beidegződését segíti. A jól válogatott, érdekes könyvekkel másfajta tanulását segítjük elő a gyereknek, hiszen nemcsak a tankönyv tanít.

Legyen a nyár a vidám nyaralás sok élményt adó időszaka, a szabad idő ésszerű és értelmes eltöltésének példája. Gyermekünk szünidejének jó megtervezésével nevelését, személyiségének gazdagodását segítjük elő.

Kovács Antalné

Majális a Római-parton

A KHI szakszervezeti bizottsága, KISZ-alapszervezete és a sportkör — a postaszerv életében először — majálist rendezett a római-parti postásüdülő területén. Az iroda fiataljai már hónapokkal előbb nekiláttak a nagyszabású rendezvény előkészítésének. Jelentkezési lapokat küldtek szét valamennyi üzemegységhez, felmérve a résztvevők várható számát (külön a felnőttekét, a gyerekekét kor szerint is), meghirdetve a sportvetélkedőket.

A határidőig 200 jelentkezési lap futott be a két főszervezőhöz. A sportrendezvények (asztalifoci, asztalitenisz, sakk) megszervezését, lebonyolítását a sportkör elnöke, *László Mária* vállalta magára. A helyszínen a nagy érdeklődésre való tekintettel több fordulóban kellett a versenyeket lebonyolítani. Igen nagy segítséget nyújtott ebben *Makainé P. Jolán* is. A győztesek értékes jutalmakban részesültek, a többi résztvevő emléklapot kapott.

A gyerekprogramok színesek, változatosak voltak, igazodtak a korosztályokhoz. A kisebbeknek üdítőivás cumival, rajzverseny, a nagyobbaknak perecevés hátratett kézzel, pókdobálás, pecázás, zsákbafutás stb. A rendezőség arra igen ügyelt, hogy egy gyerek se maradjon ki az ajándékból. A programok levezetésében a KISZ-fiataljaink, élükön a kultúrfelelőssel jeleskedtek. Természetesen az üdülő területén nemcsak a KHI dolgozói voltak, hanem más postaszervektől is, így a gyerek résztvevők száma a vártnál nagyobb lett. A rendezők azonban nem jöttek zavarba, minden jelentkező részt vehetett a tetszése szerinti játékban, és jutott a jutalmakból is.

A vendégek ellátásáról a szakszervezeti bizottság gondoskodott. A kiszolgálást *Kissné D. Gizella* és *Szmodics Ilona* vállalta; a ragyogó idő ellenére — mentesítve az üdülő büféjét — a konyhában együtt főttek a kolbásszal.

A nap zsúfolt eseményeinek fénypontja a tombola volt. A rendezők leleményességét dicséri, hogy minden tombolajegyre jutott nyeremény.

A hangulatból ítélve mindenki jól szórakozott, sikerült a KHI nagy családjának egy változatos programokkal teli szabad szombatot szervezni. S hogy a „család" tartalmas szó, nem pedig szólam, azt legjobban az bizonyítja, hogy az utólagos felmérés szerint 120 felnőtt és 50 gyerek vett részt a majálison. Ez pedig megerősíti, hogy a dolgozók szívesen töltik együtt szabad idejüket, csak gondoskodni kell megfelelő helyről és programról. Tehát az ilyen összejövetel megéri a fáradságot.

Seres Mihályné

Űrhajós Nagytétényben

Ha utcát vagy teret nem is szokás élő emberről elnevezni, a nagytétényi kézbesítők mégis *Farkas Bertalan* űrhajóst választották brigádjuk névadójául. Az azonban már egészen természetes, hogy személyesen is meg akartak vele ismerkedni.

Hosszas egyeztetés után május 13-án délutánra tűzték ki a találkozó időpontját. A szép tavaszi napon Nagytétényben úgy várták Farkas Bertalant, mintha űrhajóval érkezne. Izgatott készülődés előzte meg a találkozót. Mozgósítottak mindenkit, a brigád és a postahivatal vezetője, *Kanicsár Lászlóné* mindenre gondolt. Helyiséget szereztek a körzeti pártalapszervezettől, edényeket kértek a közeli sportkörtől, műsort „rendeltek" a brigád által patronált óvodásoktól és iskolásoktól, meghívták az igazgatóság és a szakszervezet képviselőjét. A kézbesítők mindegyike vadonatúj egyenruhát kapott, a rendőr „brigádtag" révén gondoskodtak a postahivatal előtti terület szabadon hagyásáról, és mint jó vendéglátók, nem feledkeztek meg az ételről, italról sem. A Budafoki Pincegazdaság és a postás házi-asszonyok igazán kitettek magukért.

A vendég először a hivatalt tekintette meg, s egyúttal megismerkedett azokkal, akik szolgálatban lévén nem vehettek részt a találkozón. A körzeti pártalapszervezet épületében megrendezett ünnepségen először *Andris Endréné* brivádvezető-helyettes, az összejövetel ötletadója köszöntötte a kollektíva kedves vendégét, ismertette a brigád és a postahivatal életét. Utána a VII. utcai óvodások és a Gádor utcai iskola V/a osztályának Csipolinó őrse műsorral kedveskedett. Ezt közvetlen hangulatú beszélgetés követte. A fő téma természetesen az űrhajózás volt, de megkérdezték Farkas Bertalantól azt is, hogy mivel foglalkozik most, mik a tervei, szeretne-e újból a világűrbe jutni, és egyáltalán hogyan lehet valaki űrhajós.

A találkozó végén a tétényi postások ajándékkal kedveskedtek vendégüknek, amelyet Farkas Bertalan az *Út a kozmoszba* című könyvével és dedikált fényképekkel viszonzott. A postások adta fehér holló jelkép, de a találkozó részvevői szerint nem jelentheti azt, hogy Farkas Bertalan ezután ritka vendég lesz Nagytétényben.

Fábics Miklós

A POSTÁS DOLGOZÓ KÉRDÉSE: Hogyan élünk a munkahelyi olimpia lehetőségeivel?

Több alkalom a rendszeres testedzésre

Beszélgetés Somogyi Szabolcs osztályvezetővel

Újságunk hasábjain elég gyakran foglalkozunk a postás tömegsporttal, méltatjuk erényeit, hibáit. Egy-egy ilyen beszámoló többnyire megállapítja azt is, hogy a postás dolgozók sportolási kedve általában nagyobb, mint az egyéb területen dolgozóké. De még mindig rengeteg a tennivaló, hiszen kiaknázatlan ötletek, lehetőségek bőven vannak.

— *Változott-e a postás tömegsportmozgalom az 1980-ban bevezetett munkahelyi olimpia óta?* — kerestük meg kérdésünkkel a Postások Szakszervezete kulturális, agitációs és propagandaosztályának vezetőjét, *Somogyi Szabolcsot.*

— A minőség oldaláról megközelítve a kérdést, igennel kell válaszolnom. A munkahelyi olimpia bevezetésével sokkal szervezettebbé vált a tömegsportmozgalom. Ez elsősorban a fővárosban és a megyeszékhelyeken tapasztalható, ahol eddig is megvoltak a lehetőségek, ahol hagyománya volt a testedzésnek. Minőségi változást jelent az is, hogy erősödött az állami sportirányító szervek tömegsportmunkája. Egészséges együttműködés kezd kialakulni az állami és az üzemi kezdeményezések között. Ezt nemcsak közös sportrendezvények lebonyolítása bizonyítja, hanem nagyon gyakran közös sportlétesítmények építése is. Az állami és üzemi kezdeményezések találkozása számunkra azért is fontos, mert elsősorban a posta vidéki kishivatalaiban, üzemeiben dolgozó sportolni vágyók bekapcsolódhatnak egy-egy helyi sporteseménybe, amely, ha jól sikerül, fölkelti azok érdeklődését is, akik egyébként távol maradnának ettől. És nekünk a sikert kell megragadnunk, kihasználnunk. Azaz, érzékeny műszerként kell reagálnunk minden olyan sportmegmozdulásra, amelynek népszerűsége egyre nő. Részben mi magunk igyekszünk olyan programokat javasolni, amelyek találkoznak a dolgozók igényeivel, másrészt a sportolni vágyók kívánságait kell a lehetőségekhez képest figyelembe vennünk: itt elsősorban az anyagi lehetőségekre gondolok.

— *Miről van szó pontosabban?*

— Az elmúlt két-három év tapasztalatait elemezve a tömegsportmozgalom a családi programok felé tolódott el. Azért lényeges ez az irányzat, mert az ötnapos munkahét hétköznapjai kevesebb időt hagynak a családi életre. Igazából a szabaddá vált szombat, valamint a vasárnap a családi együttlét ideje. Magyarán: ha olyan programokkal állunk elő, amelyek csak felnőtteknek szólnak, máris nagyon sok családot kizártunk a szervezett testmozgásból. Meg lehet a családokat úgy is mozgatni, ahogy azt Szegeden teszik: szombat-vasárnapra a szegedi postások külön gyermekprogramokat szerveznek, amelyen többnyire mindkét szülő is részt vesz. Vagy: az idén először, június 5-én indul az első „postáshajó", tulajdonképpen a népszerű postásvonatok mintájára. Az új kezdeményezés akkora tetszést aratott, hogy máris újabb hajókirándulást kell szervezni. Van a gyerek számára nagyobb élmény, mint hajón szelni a Duna habjait? Szülő legyen a talpán, aki ettől eltántorítja csemetéjét. A legkedveltebb családi és baráti megmozdulás a postásvonat volt, egészen az igen jelentős tarifaemelkedésig. Az idén ősztől azonban — kihasználva a MÁV kedvezménylehetőségeit — ismét indulnak postásvonatok.

— A sokat emlegetett nehezebb gazdasági helyzet arra *sarkall bennünket, hogy az anyagi támogatást elsősorban* ilyen jellegű sportokra fordítsuk. Továbbá a pályaigényes sportok helyett (tudvalevő, igen drága egy-egy jó minőségű pálya építése) a kis anyagi áldozatot igénylő sportok felé tekintgetünk, mint például az asztalitenisz, sakk, kocogás, erdei séta, lövőverseny, hogy a kerékpártúrát ne is említsem, de még sorolhatnám tovább. Csupa olyan sportlehetőség, amelyen családostól is részt lehet venni. De ahol akár üzemi, akár állami kezdeményezésre társadalmi munkával létre lehet hozni nagyobb pénzösszeget nem igénylő sportlétesítményeket, ott — mint erre példa is akad szép számmal — a postás dolgozók helytállnak.

— A munkahelyi olimpia mozgalmat úgy szeretnénk folytatni, hogy ne kampányszerű, hanem folyamatos tevékenységgé váljon. Elsősorban a fiatalok körében kell erősíteni a propagandát, hogy felkeltsük igényüket az egészséges életmód iránt, amely a jó közérzet és a fizikai-pszichikai állóképesség alapfeltétele. Minden alkalmat meg kell ragadnunk ennek népszerűsítésére. Például a szakszervezeti fórumokat, a taggyűléseket, amelyeken a játékos mozgásformáktól kezdve egészen az ismeretszerző sportformákig mindent végig lehet próbálni.

— *Eddig valójában a munkahelyi olimpiamozgalom minőségi oldaláról esett szó. Volt-e valamiféle változás a mennyiség tekintetében?*

— A mozgalomban részt vevők számát tekintve mennyiségi szempontnak, az elmúlt évhez képest nem volt változás. Hasonló számban sportoltak a postán dolgozók 1982-ben is, mint az előző években. De ha a mennyiséget a sportolási lehetőségeknél is megvizsgáljuk, a már elmondottak alapján is látható, hogy ezek száma viszont növekedett. De hogy még egy példával alátámasszam, vegyük szemügyre a legnépszerűbb sportolási formát, a postás kulturális és sportnapokat, amely az idén augusztusban országos lesz. Hosszú éveken keresztül a hagyományos sportágakban küzdöttek a részvevők, és közelebb állt a versenysporthoz mint a tömegsporthoz. Az elmúlt években bevezettünk jó néhány olyan mozgásformát (lábtenisz, tollaslabda, szellemi vetélkedő stb.), amely nemcsak a versenyszellemet lazította, hanem egyúttal bevonta a családot is az egészséges versengésbe.

— Összegezve a tapasztalatokat, szakszervezetünk titkársága úgy ítélte meg, hogy az alapszervezetek — igazodva sajátos körülményeikhez — kellő igyekezettel gondoskodtak a tagság sportolási igényeinek kielégítéséről, az egészséges életmód elterjesztéséről. Köszönet illeti mindazokat, akik ezért önzetlenül fáradoztak. A kiemelkedő eredményeket elérő alapszervezeteket azonban — létszám és adottságok szerint három kategóriába sorolva — a területi szakszervezeti bizottságok (az elnökséghez közvetlenül tartozó alapszerveknél a kulturális, agitációs és propagandaosztály) javaslatára támaszkodva az elismerés mellett jelentős összegű pénzjutalomban is részesítette.

— *Az elmúlt két év tanulságai alapján hogyan határozná meg a további feladatokat a munkahelyi olimpiamozgalom területén?*

— A már bevált formák megtartása mellett támogatunk minden olyan sportot, amely a családokat, az embereket közelebb hozza egymáshoz. A családi, baráti körben rendszeresen szervezett mozgásformák nemcsak a családi, munkahelyi közösségek kialakulását segítik, hanem az egészséges életmód mellett teljesebbé teszik a korosztályok, a nemzedékek kapcsolatát is.

Czeglédi Cecília

Kevés az esztendő háromszázhatvanöt napja

Az első helyezésről mindenki tudja, mit jelent, az I. kategóriáról azonban meg kell mondanom, hogy ide a nagyhivatalokat, az egy telephelyű, nagy létszámú munkahelyeket sorolták. Ezek ugyanis képesek önállóan sportprogramokat szervezni, és csapataikkal ki tudnak állni az üzemi bajnokságokon is.

— A 430-450-es, nagynak nevezhető létszám (változnak az idők, változik a szervezet) — mint *Iványi Gábortól*, a tszb sportbizottságának oszlopos tagjától megtudjuk — rendben van, az egy telephely azonban már nem áll egészen. Igaz, hogy a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság törzsének nagyobbik része a Horváth Mihály téri székházban dolgozik, de szakszervezeti alapszervének vannak tagjai a Kőfaragó utcai és a Salgótarjáni úti üzemrészben, sőt még elszórva másfelé is. Így hát a közösségi életnek, a megmozdulások szervezésének adódnak akadályai is. Még azt is meg kell mondani, hogy a törzs dolgozói meglehetősen sok időt töltenek kiküldetésben is, tehát a rendezvények szervezése meglehetősen sok programegyeztetéssel jár együtt.

— Hadd mondjam meg, hogy kérdéseikkel tulajdonképpen nem is engem kellett volna megkeresniük, hanem *Mátrai Ottóné* szb-titkárt, meg *Kolozsvári László* sportfelelőst, továbbá az egyik legtevékenyebb aktívát, *Szijj Lászlót.* De, ha már így adódott, elmondhatom én is, hogyan lett az igazgatósági törzs a kategória győztese... nekem nem kell illendőségből szerénykednem, nyugodtan dicsérhetem őket.

— Kezdjük azzal, hogy az említett körülmények ellenére az alapszerv tagságának 42 százaléka rendszeresen sportol. Hogy ez a rendszeresség mit jelent, azt nagyon szemléletessé teszi az az adat, hogy a törzs sportolói tavaly 431 eseményen vettek részt, tehát több rendezvényen, mint ahány napja az esztendőnek van. Azaz — nyilvánvalóan voltak sportmentes napok is — egy időben többfelé is érdekelve voltak a mozgáskultúra művelői. Eredményesen sportolni edzés nélkül természetesen nem lehet, az említett számok ezt is tartalmazzák. Mindenesetre senki sem vitathatja a rendszerességet.

— Igaz, hogy mindenki az egyéniségének, képességének leginkább megfelelő sportot űzi, de — hála a jó szervezésnek — ki-ki megtalálhatta a kedve szerinti kiegészítő sportot is. A palettán ugyanis a szokásos atlétikai számokon, kispályás labdarúgáson, asztaliteniszen, röplabdán, és sakkon kívül evezés, tollaslabda, sőt tenisz, vitorlázás, korcsolya és sí is szerepel. Így még az idényjelleget is sikerült teljes mértékben kiküszöbölni.

— *Tudjuk, hogy a tömegsportban legfőbb szempont a rendszeres mozgás. A sportolót azonban ugyancsak ösztönözni szokta a jó eredmények elérése, az esetleges győzelem. Ennek mérőeszköze viszont a verseny.*

— A sportszervezők erről is gondoskodnak. A legtöbb gyakorolt sportágban rendeznek üzemi vagy üzemek közötti bajnokságokat. De részt vesznek a törzs sportolói — olykor a HTI válogatott játékosa, versenyzőjeként — például a postás sportnapon, kerületi és egyéb versenyeken. Így például az evezősök ott voltak a négyfordulós túrabajnokság mezőnyében, a vitorlázók pedig 7 versenybe neveztek be.

— A sportolni vágyókról való gondoskodás példájaként pedig azt szeretném kiemelni, hogy elméletileg sem hanyagolják el a sportot. Ezt egyrészt úgy oldják meg, hogy aktíváikat rendszeresen elküldik a tömegsport kérdéseit tárgyaló különböző előadásokra, értekezletekre, másrészt arról is gondoskodnak, hogy a különböző sportokat űző dolgozóknak képzett szakirányítóik legyenek. Éppen ezért 18 lelkes aktívájukat megfelelő sportvezetői tanfolyamokra iskolázták be.

Bizonyára tudna még Iványi Gábor is több mindent mondani, s lenne mondanivalója a törzs szb-titkárának, sportfelelősének is, de hagyjunk teret a másik két kategória illetékeseinek is. Nem receptnek szánjuk a HTI-ben hallottakat, hiszen ahány hivatal, üzem, annyiféle adottság, elhelyezés, szolgálati beosztás. Ötletekre azonban bőven futja az itt leírtakból.

D. G.

Mi a makóiak tömegsportsikereinek titka?

Ennek megfejtésére ültünk le beszélgetni *Török Józsefné* jszb-titkárral, *Kiss István* sporfelelőssel és *Purgel István* hivatalvezetővel.

— 1977-ben kezdődött el a változás — kezdi a beszélgetést Kiss István —, amikor több fiatal került a hivatalhoz és a körzetmesterséghez, akik kezdetben időtöltésből sportoltak. Csatlakoztak hozzájuk a hivatal idősebb dolgozói, s házibajnokságokat kezdtünk szervezni. Ma már több sportágban (sakk, kispályás labdarúgás, teke, asztalitenisz és kézilabda) versenyzünk a városi bajnokságon.

— Minden dolgozóval személyesen elbeszélgettem, hogy megismerjem érdeklődését. Ennek során derült ki sokról, hogy már sportolt életében. A nyári szakmai gyakorlatra érkezőket is bevonjuk a versenyekbe. Még nyugdíjas versenyzőink is vannak, ők a sakkozókat erősítik. Így verbuválódtak össze a csapatok. A hivatal létszámának egyharmada, mintegy 40 fő sportol.

— Sportsikereinknek részesei a helyi műszaki dolgozók is, közösen versenyzünk és együtt képviseljük a makói postásokat a városi bajnokságon. A szakszervezeti alapszervezetek tömegsportversenyében immár harmadszor elnyert helyezéssel járó pénzjutalmat is közösen hasznosítjuk. Felszereléseink pótlásra szorulnak, a verseny- és pályadíjak is pénzbe kerülnek.

— A szocialista brigádoknál már természetes a sportolás. A dolgozók kérésére terveink közt szerepel egy „Maros Kupa" alapítása. Ez az alapszervezetek sportkapcsolatait kívánja erősíteni.

— Szeretnénk — kapcsolódik a beszélgetésbe a jszb-titkár —, ha a kishivatalok dolgozói nehézségeik ellenére jobban eljönnének a sportversenyekre, legalább úgy, mint a taggyűlésekre, hogy ne csak a járat és a telefon kapcsoljon össze bennünket. Nem tekintjük helyesnek, hogy az alapszerv tagságából csak a járási székhelyen dolgozók veszik ki részüket a testedzés, a sportrendezvények örömeiből. Próbálkozásaink, személyes beszélgetéseink eddig ugyan nem vezettek eredményre, de nem adjuk fel a reményt, előbb-utóbb csak bevonjuk sportéletünkbe az elszórtan dolgozó kishivatali postásokat is.

— Véleményem szerint — veszi át a szót a hivatalvezető — a jelenlegi jó munkahelyi légkör egyik tényezője a sport. A létszám megállapodott, a fiatalok perspektívát találnak, s jól érzik magukat. Tapasztalatból mondom, hogy jó befektetés a tömegsport támogatása, mert jó hatással van a munkára, közelebb hozza egymáshoz a dolgozókat, erősíti a posta, a helyi postaszervek hírnevét.

Ami a hivatalon múlik, mindent megteszünk a sportért. A pincében társadalmi munkával asztalitenisz-szobát alakítottak ki a dolgozók. Igénybe szeretnénk venni az ablakokkal ellátott hatalmas beépíthető tetőteret is.

— Úgy látom — folytatja Kiss István —, hogy a munkaközi tornát a dolgozók igénylik, szívesebben mozognak munkaidő után a háziversenyeken, a látványos mérkőzéseknek pedig népes szurkolótáboruk is van. Rangadónak számít a forgalom és a műszak közötti labdarúgó mérkőzés.

A szabad idő meghosszabbodása kihat a sportrendezvényekre is. Kellő mozgósítással és izgalmas versenyekre szombaton is eljönnek a dolgozók. Ebben jelentős húzóerő, hogy a helyi postaszervek gazdasági és társadalmi vezetői is jelen vanak a mérkőzéseken.

— Jó kapcsolatunk van a város üzemeivel, s ez sokat segít a pályák megszerzésében, a mérkőzések lebonyolításában. Ismerjük a városi és a postai tömegsport-naptárt, mely sok lehetőséget kínál a sportkapcsolatok szélesítésére. Az eltelt időszakban évente más-más alapszervezettel szerveztünk sporttalálkozót. Legközelebb Szeged 2 postahivatal és a budapesti mozgópostások csapatával lesz mérkőzésünk.

A következő mottóval fejezzük be a beszélgetést: *A jó sportszervező ismerje az ember munkáját, egyéni törekvéseit, képességeit, s ezeket tartsa tiszteletben!*

Olajos Árpád

Ki vállalja az üzemvezető őrzését?

A 220-as létszámmal működő Dél-Pest megyei Távközlési Üzem a munkahelyi olimpia sportmozgalom keretében első helyezést ért el a II. kategóriában. Nem sok üzem dicsekedhet azzal, hogy dolgozóinak több mint fele részt vesz a tömegsportmozgalomban. A törzsben és az egységekben, tehát Szigetszentmiklóson, Százhalombattán, Cegléden, Nagykőrösön, Dabason, Monoron és Nagykátán magukévá tették a szakszervezetnek a tömegsport fejlesztésére tett felhívását.

Az üzem vezetőjétől, *Polócz Ferenctől* és *Halász Józsefné* szb-titkártól megtudtam, hogy a sportrendezvényeken rendszeresen részt vevőknek több mint fele harminc év körüli fiatal, s ugyancsak lelkes sportoló. De ebből az is kiviláglik, hogy a felénél kisebbik része 30 éven felüli, sőt vannak közöttük a nyugdíjkorhatárhoz közel állók is. Ez azonban nem mond ellent annak, hogy azért ők is kedvelik a mozgást, a testedzést. Polócz Ferenc üzemvezető is tevékenyen sportol, a labdarúgásban jeleskedik, de tegyük hozzá: ő is a harmincas korosztályhoz tartozik. Az ugyancsak harmíncéves Halász Józsefné szb-titkár a sportmozgalomban nagy hévvel vesz részt: az asztalitenisz-bajnokságokban. S hogy ki ne maradjon az üzemvezető-helyettes, *Oszter Gyula*, róla el kell mondani, hogy szintén nagy labdarúgó. A postás kispályás bajnokságban a hátvéd, az üzemvezető pedig a csatár szerepét tölti be.

— A sportversenyeket kirándulásokkal kötjük össze — mondja Polócz Ferenc üzemvezető. Sikereiknek ez is egyik titka, mert a család, a gyerekek szívesen kirándulnak, s így nagy a résztvevők száma. A tájékozódási túraversenyeket a budai hegyekben bonyolítottuk le tavasszal és ősszel, mindkét esetben nyolcan vettek részt és családtagjaik; a járőrversenyt a Hármashatárhegyen ugyancsak tavasszal és ősszel. Rendeztünk tavaly Vöröskőn emléktúrát, Cegléden tájékozódási futóversenyt, Nagykőrös környékén kerékpártúrát, és ott még a kocogómozgalmat is megszerveztük. A ceglédi tájfutó versenyen 40-en vettek részt. Sikerrel szerepeltünk 1982-ben vízi túrán a Tiszán, evezősversenyen a Dunán, a postás sportnapokon, a postás természetbarát-találkozón Miskolcon, Cegléden a távbeszélő-főközpont és a járműtelepi kirendeltség közötti kispályás labdarúgóversenyeken, úgyszintén Nagykőrösön és Szigetszentmiklóson, ahol 20 alkalommal szerepeltünk, Százhalombatta és Újpest pedig több esetben volt színhelye labdarúgóversenyeknek.

— Hadd „vegyem át a labdát" — mondja stílusosan az szb-titkár —, mert nekem is van dicsekednivalóm, mint asztaliteniszezőnek. A múlt évben Cegléden és Nagykőrösön 50—50 alkalommal, Szigetszentmiklóson 30, Dabason 19 és Újpesten 1 alkalommal rendeztünk edzés jellegű asztalitenisz-bajnokságokat, összesen 122 résztvevővel.

— A szakszervezetünk által szervezett társadalmi munkából is kivettük részünket: Nagykőrösön az úttörő-sportcsarnok építésénél és az országos szintű kispályás labdarúgóversenyek szervezésében, lebonyolításában összesen 500 óra társadalmi munkát végeztünk. Ami pedig a jövőt illeti, a Postások Szakszervezete által kiadott „Tömegsport, Testnevelés és Sportrendezvények Naptára" szerint végezzük ebben az évben is munkánkat. Célunk az, hogy a tömegek ne csak alkalomszerűen kapcsolódjanak be a tömegtestedzésbe. Hogy minél több lehetőséget nyújtsunk az érdeklődőknek, új sportolási formákat vezettünk be, mint a tájékozódási futás, a juniális sport-, a túra- és járőrversenyek, az evezés és sízés. Így máris mintegy százzal növeltük az alkalmak számát, amivel együtt jár majd a résztvevők számának növekedése is. Az igazgatóság tulajdonában és a mi fenntartásunkban levő szigetszentmiklósi horgásztanyát rendbehozzuk, az üzemi kollektíva társadalmi munkájával, s már most nyáron igénybe vehetik pihenésre, horgászásra vágyó dolgozóink. Alkalom ez is arra, hogy az idősebb korosztályok is bekapcsolódjanak ebbe az egészséges, megnyugtató, a szellemet is felfrissítő testedzési formába, amellyel egyidejűleg megvalósul a szabad idő hasznos eltöltése is.

Dénes Géza

A kocka el volt vetve

Jubileumi vetélkedő az Értékcikk Hivatalban

Meghívás érkezett a Posta Értékcikk Hivataltól május 23-ra a szocialista brigádok vetélkedőjére. A meghívásnak örömmel tettünk eleget, hiszen tavalyi hasonló, színvonalas rendezvényükön is részt vettünk. Ennek a vetélkedőnek külön ünnepélyes jelleget adott az, hogy a hivatal megalakulásának 60. évfordulójára hirdettük meg. Az évfordulóról nemcsak úgy emlékeztek meg, hogy a kérdések egy csoportjánál a hivatal múltját és jelenét is feldolgozták, hanem azzal is, hogy a vetélkedőre meghívták a hivatal volt dolgozóit, vezetőit, nyugdíjasaikat is.

Beszélgetésükből kiderült, hogy a hivatal 15—20 évvel ezelőtt jelentkező elhelyezési gondjai ma is megvannak, s együtt vitatgatták, hogyan lehetett volna kedvezőbb megoldást találni régen, s hogyan lehetne könnyíteni a mostani nehézségeken. Elmondták azt is, hogy a brigádok felkészülésük során egy-egy kérdés megválaszolásához őket is megkeresték telefonon, s ők örömmel segítettek.

A vetélkedőt még 1982 októberében hirdették meg, s erre 12 brigád jelentkezett, 51 taggal. Ha figyelembe vesszük, hogy a hivatal létszáma 105, bizony, külön dicséretet érdemelnek lelkesedésükért.

A négyfordulós vetélkedőn 3 alkalommal rejtvényfüzetben megadott kérdésekre írásban kellett válaszolni, s a negyedik forduló volt a döntő. A döntőre az előző három fordulóból az egyes csoportok magukkal hozták elért pontszámaikat. Az érdekes, színvonalas játékot *Muszka Gyuláné*, a hivatal osztályvezetője nagy rutinnal, a versenyzők izgalmát megértve, de mégis szigorúan és igazságosan vezette.

A különböző fordulókban szakmai, munkavédelmi, tűzvédelmi, politikai kérdésekre kellett válaszolni, majd a „mini puzzle" játék képeit kellett kirakni meghatározott idő alatt. Ennél a játéknál kis izgalom is támadt, mert két csapatnál az eredeti dobozok nem a megfelelő képet tartalmazták, s így újabb képek összeállítása következett. Ezt követően egy-egy meghatározott várost kellett megkeresni a térképen, s a városról, illetve annak híres szülöttéről kellett rövid ismertetést adni.

Ezek a fordulók a jól felkészült brigádok rangsorolásában lényeges különbséget nem hoztak. Tulajdonképpen a brigádok helyezését a felkészültségük és tudásuk mellett a szerencse döntötte el, az utolsó játékban a dobókocka által mutatott számnak megfelelő pontértékű kérdést kaptak, melynek helyes megválaszolása többletpontokhoz juttatta a csapatokat, téves válasz esetén viszont levonták a pontokat.

A vetélkedő végén a Postavezérigazgatóság, a szakszervezet, a XIII. kerületi pártbizottság képviselőiből és az igazgatóból álló 5 tagú zsüri értékelte a teljesítményeket. A versenyt a *kereskedelmi brigád* nyerte meg. Tagjai: *Balkó Lajos, Gebhard Istvánné, Habzda Lajosné, Mezei Gizella* és *Lőrinczné Talián Ilona* brigádvezető. A jutalmakat a helyezést elérő brigádoknak *Takács András* igazgató adta át. Ugyancsak ő adta át a győztes brigádnak járó különjutalmat, a hatalmas csokitortát.

S hogy a vesztes brigádoknak se legyen rossz hangulatuk: valamennyi versenyző könyvek, illetve különböző kerámiatárgyak közül választhatott ajándékot.

A jó hangulatú verseny véget ért. A vetélkedő brigádok jó felkészültségről adtak számot, de nemcsak a versenyzők, hanem valamennyi résztvevő ismeretei gyarapodtak, gazdagodtak. Gratulálunk mindannyiuknak: rendezőknek, versenyzőknek.

Berze Ferencné

Fényképezőgép postáskézben

Lapunknak egyik régi rovata ez. Nos, az elmúlt hónapokban egy pár postás kezében valóban igen sokat volt ez a kis masina. Hogy miért kattogtatták néhányan igen szorgalmasan gépüket? Egyszerű a magyarázat. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság idén ünnepli megalakulásának 30. évfordulóját. Ebből az alkalomból fotópályázatot hirdetett. A pályázati felhívást lapunk februári számában közöltük.

Május 4-én azonban a zsürinek, melynek elnöke *Gink Károly*, az ismert fotóművész volt, nem adatott túlságosan sok teendő. Erre a szép díjakkal kecsegtető pályázatra alig 10 pályázó körülbelül 130 képpel jelentkezett. (Magának a TIG fotószakkörének ennél jóval több tagja van.) A beküldött munkák anyagának nagy többsége nem volt rossz, sőt akadt köztük jó néhány, mely a kényesebb igényeknek is majdnem minden tekintetben megfelelt. Látszott, hogy alkotója lépést tart a mai modern fotózással, érzi a fényképezés lényegét, ismeri technikáját.

A díjak odaítélésénél a bőség zavara állott fönn — mármint a díjakból. A kevés jelentkező miatt néhányat összevontak, egy-két versenyzőt többszörösen jutalmaztak, sőt néhány díjat ki sem adtak.

Két kategóriában hirdettek győztest. A szakmai témakörben *Vajda János* (Zugló) végzett az első helyen *Kábelesek között* című munkájával.

— Ugyan nem vagyok kábeles, ám mégis róluk készítettem versenymunkámat. Szerintem az ő munkájuk egyike a legnehezebbeknek itt a postánál, időnként nagyon mostoha körülmények között dolgoznak. Meg akartam ismerni, milyen helyzetekben, milyen technikával kell majd dolgoznom. Ezért két napig kijártam velük, összebarátkoztunk, megszoktuk egymást. Néha még a munkájukban is segítettem, egy kicsit időnként én is kábelessé váltam. Mikor aztán végül összeállt bennem a kép, s ők is már fesztelenül mozogtak a felvevőlencse előtt, akkor vittem ki a gépet és fényképeztem. Természetesen nagyon boldog vagyok, hogy első lettem. A nyereményből újabb fotófelszereléseket vásárolok.

Mészáros Ödön a hálép dolgozója. Őt a zsüri a szabadon választott témájú felvételek között találta a legjobbnak. Győztes műve a *Tánckollekció.*

— Kedvenc fotótémáim? Több minden érdekel. Első helyen említeném a riportfotózást. Utcán, sport-, teátrális és egyéb eseményeken, beatkoncerteken, alkalmazkodva a fényviszonyokhoz. Foglalkozom portré- és aktfotózással is, de ebben még sokat kell fejlődnöm. Örülök, hogy megnyertem a pályázatot. Abban, amit elértem, a saját érdeklődésemen kívül döntő fontosságú szerepe van kollégáim, barátaim ösztönzésének, segítésének. Szeretnék köszönetet mondani nekik érte.

Egy intézmény életében 30 év számottevő idő, sok szép és fontos eseménnyel. Ennek már érdemes emléket állítani. Hogy az nem mindig sikerül tökéletesen? Bizony, könnyen előfordul. Lehet, hogy a pályázati felhívás nem jutott el idejében mindenkihez. Lehet, hogy néhányan rajtuk kívül álló okok miatt nem indulhattak. Nem tudni. Abban viszont bízunk, hogy a pályamunkákból tervezett, s júniusban megrendezendő kiállításnak jelentős sikere lesz.

Csala Lajos

Vajda János: KÁBELESEK KÖZÖTT

Mészáros Ödön: TÁNC III.

Labdák, szalagok, karikák, gyerekek

Tornabemutató, majális az óvodások műsorán

Meghatottan mosolygó szülők, sorokat rendezgető csinos óvónénik és sok-sok picike, nagyobbacska gyerkőc. Ennek a délelőttnek a Postás Sporttelepen ők a főszereplői. Ütemes taps kíséri a be- és kivonulókat. „Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére" szól a tréfásan fenyegető dalocska, de bizony, a kicsi lábak között néha eltéved az ütem. Mégis tündérien aranyosak roppant igyekezetükkel, a zászlócskákkal, a zöld-fehér pomponokkal, söprűkkel a kis boszorkányok, a szalagosok, a labdások, a kisvirágosok. Francia, angol és magyar népdalok kísérik a gördülékeny bemutatót. Végül jönnek a táncosok népviseletben, igazi zenekarral. Valóságos „óvodások műsorát" produkálnak, sok játékkal, tánccal, tisztán csengő, vékonyka gyerekhangra hangszerelve.

Ha kicsinyek a főszereplők, biztos a siker — tartják a filmesek. A mondás ezúttal is igaznak bizonyult.

★

Május 31-én az érdi óvodában és kertjében találkoztak a budapesti postásóvodák növendékei. Közös játék, vidám vetélkedő és a mindenkinek kijáró jutalom öröme töltötte ki az emlékezetes napot.

FILMAJÁNLÓ

Egy szoknya, egy nadrág

A nosztalgia korát éljük a művészetekben is. Régen elfelejtett, porosodó „alkotások" kerülnek elő a mozikban is. A felújítások mind mélyebb rétegekből ássák elő tárgyaikat. Most már a harmincas és negyvenes években vagyunk. A példát a televízió adta filmtörténeti sorozataival.

A magyar filmgyártás, amely több mint nyolcvan esztendős múltra tekinthet vissza, nemigen bővelkedik 1945 előtti időszakából származó jelentős értékekkel. A néma korszak gazdag anyaga kevés kivételtől eltekintve elveszett, megsemmisült, az 1931 és 1945 között készült nagyszámú produkció pedig — valljuk be — csak ritkán művészi ambíció szülötte.

Ebben az esetben: mi indokolja mégis az *Egy szoknya, egy nadrág* és más ehhez hasonló munkák felújítását, újbóli műsorra tűzését? A válasz roppant egyszerű. Egy nagy formátumú, ritka tehetségű művész: *Latabár Kálmán* fellépése, jelenléte.

Latabár Kálmán, a legendás színészdinasztia tizenhárom esztendeje elhunyt, oly sokat utánzott és mégis utánozhatatlan kimagasló egyénisége ma is roppant népszerű. Bizonyítják ezt a tévés kívánságműsorok állandó kérései, nem kevésbé *Molnár Gál Péter* nemrégiben megjelent monográfiájának talán nem is meglepő sikere.

Az 1943-ban született Egy szoknya, egy nadrág pedig az 1945 előtt játszott számtalan filmjeinek egyik — a maga idejében — legsikeresebb, legnépszerűbb darabja, amelyet a producerből rendezővé, majd utóbb festőművésszé lett *Hamza D. Ákos* rendezett a könnyű kezű író, *Barabás Pál* egyik regényének nyomán. Nevezhetjük bohózatnak vagy burleszknek. A kritika annak idején lelkesen üdvözölte, mint a derűs szórakozás, illetve szórakoztatás iskolapéldáját, sőt akadt olyan lap is, amely magyar burleszkiskolát emlegetett. Ez természetesen túlzás.

A lényeg: Latabár Kálmán kissé harsány, fergeteges humorral, a félreértések sorozata, a helyzetkomikum, a szófacsarások és bemondások, a fejtetőre állított szituációk közepette (ez egyébként éltető eleme volt nagy komikusunknak) ezúttal egy színész szerepét — némileg talán fiatalkori könnyed énjét — játssza, szemmel látható jókedvvel. Női alakban is megjelenik, s *Csikós Rózsi* és *Turay Ida* mellett olyan jóval korábban örökre eltávozott partnerek társaságában, mint *Csortos Gyula, Mály Gerő, Mihályi Ernő.*

Tipikus nyári szórakozás tehát a felújított film, könnyed bolondozás. Ne keressen benne senki valamiféle filmtörténeti értéket! Inkább adja át magát Latabár Kálmán varázsának! Figyelje, milyen természetesen lubickol ebben a közegben, hogyan adja meg az alaphangot, és csak sajnálja, hogy ennek a zseniális komikusnak nem adatott meg, hogy chaplini formátumúvá nőjön a celluloid szalagon.

Ábel

Tornászlányaink az olimpiára készülnek

A következő év, 1984, az olimpia éve lesz. Az élvonalbeli versenyzők, a válogatottak már javában készülődnek az újabb erőpróbára, folynak a válogató versenyek. Mi, szurkolók, nézők keressük majd az előző olimpiákról már jól ismert arcokat, kedvenceinket, és ha valaki hiányzik a leltárunkból, kíváncsian kérdezgetjük, vajon mi lehet.

A PSE női tornaszakosztályában az elmúlt olimpiák során akadt két kiváló tehetség is: *Császár Mónika* (1972., München, negyedik hely) és *Flander Erika*, a Moszkvai Olimpia (1980) legjobb magyar tornásza, akik tehetségük, jó eredményeik alapján indulhattak volna a soron következő olimpián is. De mint tudjuk, Császár Mónika férjhez ment, gyermeket szült, abbahagyta a tornát. Flander Erikával nem sokkal a moszkvai olimpia után beszélgettünk, amikor azt mondta: „A következő olimpián még mindenképpen indulni akarok".

— *Mi történt azóta, hol tartanak a PSE tornászlányai az olimpiai felkészülésben?* — kérdeztük *Benke Attiláné* (Balikó Györgyi) mester- és vezetőedzőt, akinek a nevéhez jó néhány kiváló képességű tehetség sikere fűződik, mint a már említett Császár Mónikáé és Flander Erikáé is.

— Nem mondhatnám, hogy túl szerencsések vagyunk olimpiai versenyzőinkkel, hiszen Császár Mónika után Erika is „cserbenhagyott" bennünket. Persze ez rossz szó, hiszen olyan súlyosan megsérült a térdén, hogy a műtéti beavatkozás ellenére sem tornászhat többé. Nagyon sajnáljuk őt, mert rendkívül tehetséges tornász volt, olyan, akire mindig számíthattam. Ha nem sérül meg, akkor az 1984-es olimpia egyik esélyese lehetett volna.

Kozák Andrea, 1981. mesterfokú bajnoka gerendán

— Viszont szerencsések vagyunk abban, hogy a tornaszakosztálynak van utánpótlása. Így aztán az utánpótlás seregszemléjén, az ifjúsági barátsági versenyen, amely Debrecenben zajlik majd július 6. és 9. között a szocialista országok tornászainak részvételével (korhatár 15 év), három ifjúsági kerettagot indítunk. Elsőként említeném *Ladányi Andreát*, 1969-ben született, olimpiai kerettag, 1982 országos ifjúsági bajnoka és talán Flander Erika méltó utódja lesz az 1984. évi olimpián. *Simon Mária* a következő jelölt. 1970-ben született, az idei ifjúsági bajnokság harmadik helyezettje. A legfiatalabb *Molnár Kati* (1971). 1982-ben a serdülők között egyéni országos bajnok lett.

— Az utánpótlás kiválasztása, nevelése egyre nagyobb feladat elé állítja az edzőket. Mint számos világ- és olimpiai, valamint egyéb bajnokságokon részt vevő pontozóbíró tudom csak igazán fölmérni, mennyit változott és változik a torna minősége, egyre nőnek a követelmények. Manapság már nem elegendő, ha valaki tehetséges, jó testalkatú. Hallatlan pszichikai és fizikai erő kell ahhoz, hogy győzni tudjon. Majdhogynem különleges adottságú gyerekek képesek csak kiváló eredményeket elérni a versenytornában. Nem dicsekvésképpen, de hadd mondjam el, hogy a PSE tornászutánpótlása jó úton halad, hiszen mind első, mind másodosztályú versenyzőink a saját kategóriájukban esélyesek a bajnokságra. Ifjúsági elsőosztályú tornászaink pedig a bajnokság harmadik helyére számíthatnak.

Benke Attiláné az utánpótlással

— Az idei év viszont a férfi és a női tornászok világbajnokságának éve, amely egyúttal selejtező az olimpiára. A versenyek a Budapest Sportcsarnokban zajlanak október 23-tól 30-ig. Előreláthatólag erős lesz a mezőny, hiszen 34 ország tornászai mérik össze tudásukat. A PSE tornászlányai közül *Kozák Andrea* és *Trajánosz Andrea* lesz a magyar világbajnoki csapat kerettagja. Ladányi a korhatár miatt nem indulhat.

— A **világbajnokság** főpróbája pedig a június 15. és 19. között rendezett magyar ifjúsági és felnőttbajnokság. A pillanatnyi forma szerint Ladányi a junior korosztályban az első három hely valamelyikére esélyes. Kozák Andrea, aki gerendaspecialista, szintén esélyes lenne, ha indulna, de sajnos, épp sérült, csak reménykedni tudunk az indulásában. A PSE női felnőtt első osztályú tornászcsapata az országos bajnokság első fordulója után, hosszú évek óta először, az első helyen áll. A következő forduló már az említett június 15. és 19. közötti magyar junior- és felnőttbajnokság, majd az ősz folyamán zajlik le a harmadik forduló. Ha újabb akadályok, sérülések nem jönnek közbe, és Kozák is indul, nincs kizárva, hogy meg tudjuk tartani első helyezésünket.

— *A tornaszakosztály ezelőtt 10 évvel kapott új tornatermet, amely az akkori követelményeknek megfelelt, segítette a munkát. Azóta jócskán változtak, nőttek a követelmények. Megfelel ezeknek a tornaterem jelenlegi fölszereltsége?*

— Igen is, meg nem is. Két fontos dologra lenne szükségünk. Az egyik egy új felemás korlát, a másik pedig a talajtornához szükséges terület felújítása. Mindkettő elavult, és csak halkan mondom: balesetveszélyes is. Tisztában vagyok azzal, hogy okosan, takarékosan kell gazdálkodnunk anyagi lehetőségeinkkel, de a két munkaeszközre egyre égetőbb szükségünk van. Ez ügyben minden segítséget hálás köszönettel veszünk.

Czeglédi Cecília

TORNA MUNKA KÖZBEN

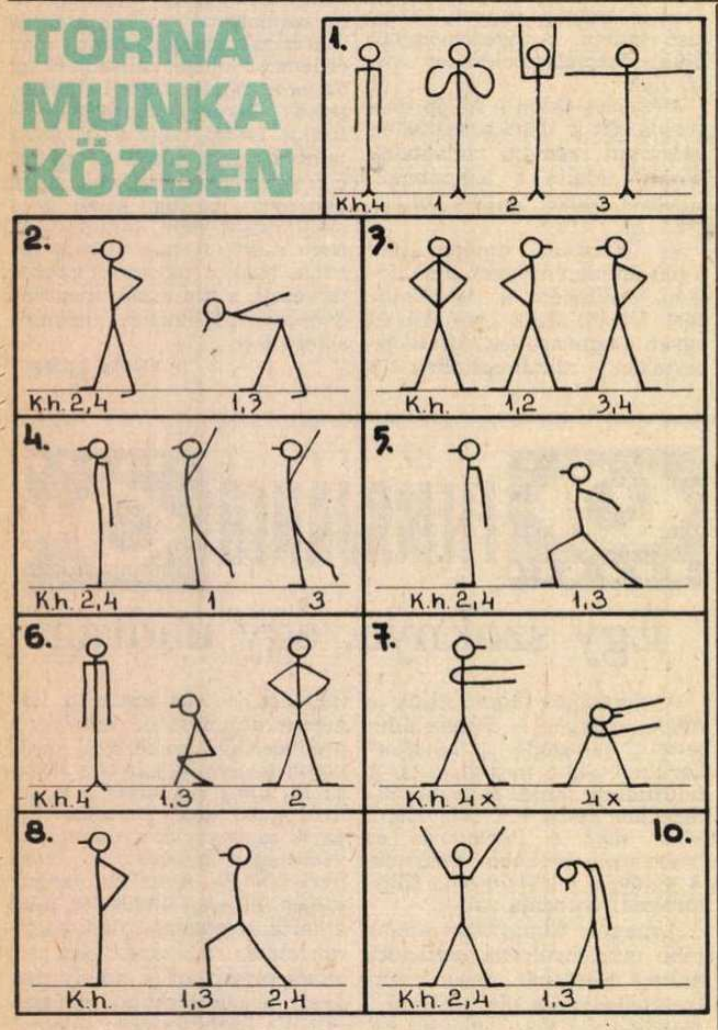

1. Kiindulóhelyzet: alapállás. 1. ütem: karemelés oldalsó középtartáson keresztül vállhoz. 2. ütem: karemelés magastartásba. 3. ütem: karleengedés oldalsó középtartásba. 4. ütem: kiindulóhelyzet.

2. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kéz a csípőn. 1. ütem: törzsdöntés előre, karemelés középső oldaltartásba. 2. ütem: kiindulóhelyzet. 3. ütem: azonos az 1. ütemmel. 4. ütem: kiindulóhelyzet.

3. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kéz a csípőn. 1—2. ütem: törzsfordítás kétszer balra. 3—4. ütem törzsfordítás kétszer jobbra.

4. Kiindulóhelyzet: alapállás. 1. ütem: karlendítés előre magastartásba, balláb-lendítés hátra. 2. ütem: kiindulóhelyzet. 3. ütem: karlendítés előre magastartásba, jobbláb-lendítés hátra. 4. ütem: kiindulóhelyzet.

5. Kiindulóhelyzet: alapállás. 1. ütem: bal támadóállás (törzs függőleges), kéz oldalsó középtartásban. 2. ütem: térdrugózás. 3. ütem: jobb támadóállás, kéz oldalsó középtartásban. 4. ütem: térdrugózás. 5. ütem: kiindulóhelyzet.

6. Kiindulóhelyzet: alapállás. 1. ütem: guggolótámasz. 2. ütem: ugrás terpeszállásba, kéz a csípőn. 3. ütem: ugrás guggolótámaszba. 4. ütem: kiindulóhelyzet.

7. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kar bal oldalsó középtartásban. 1—4. ütem: törzsfordítással kaszálás négyszer. 5—8. ütem: törzsdöntés előre és törzsforgatással kaszálás négyszer.

8. Kiindulóhelyzet: zártállás, kéz a csípőn. 1. ütem: szökkenés kis bal haránterpeszállásba. 2. ütem: ellenkezőleg.

9. Helybenjárás.

10. Kiindulóhelyzet: terpeszállás, kar oldalsó rézsútos magastartásban. 1—2. ütem: karleengedés oldalt mélytartásba, nyakhajlítással előre, kilégzés. 3—4. ütem: karemelés oldalt kiindulóhelyzetbe, belégzés.

Osztie Géza

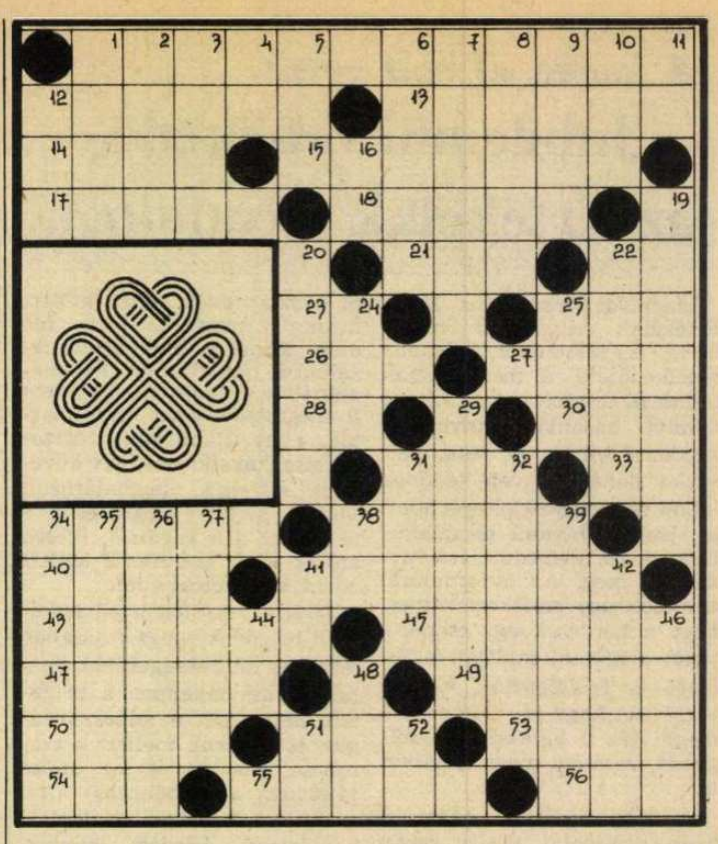

1983-at az ENSZ hírközlési világévvé nyilvánította. Keresztrejtvényünkben e témához kapcsolódik néhány megfejtés.

VÍZSZINTES

1. A műholdas tv-közvetítéshez kapcsolódó magyar helységnév. 12. Tanácsol. 13. Hegy és konyakmárka. *14. Találmánya jelentős állomása volt a hírközlés fejlődésének.* 15. Francia zeneszerző. 17. ... Delon. 18. Helyzetét változtatja. 21. Nyugatnémet elektronikai cég névbetűi. 22. Kötőszó. 23. Sportág. 25. Rakás a szoknyán. *26. A Nemzetközi Távközlési Egyesület névbetűi (fr.)* 27. Homokszínű. 28. Személyes névmás. 30. Nemzetközi ifjúsági rendezvény. 31. Szó a Halotti beszédből. 33. A kén és az argon vegyjele. 34. Bjelorusz város. 38. Zenei műfaj. 40. Történés. 41. Déli állam az USÁ-ban. 43. Az ország neve előtt a termék származását jelöli. 45. Rájön valaminek a nyitjára. 47. Díszíti (+ ék.). *49. Első elektromágneses távíróvonala 140 évvel ezelőtt épült Amerikában.* 50. Vajon kicsoda? (két szó). *51. Postaszerv névbetűi, ahol a hírközlési világév postai megnyitó ünnepségét tartották.* 53. Nemes gáz. 54. Amerikai hírszerző szerv. 55. Földmunkagép. 56. A Szovjet Szocialista Köztársaság orosz rövidítése.

FÜGGŐLEGES

1. Kelet-ázsiai súlymérték és pénzegység. 2. Thomas ... Edison (ford.). 3. Férfi becenév. 4. Szovjet repülőgéptípus. 5. Magasztal. 6. Nótás. 7. A szabadságtól való ideiglenes megfosztás. 8. Bűntényt követ el. 9. Idős. 10. Idegen gáz. 11. Diplomáciai kocsik jelzése. 12. A jód és a bárium vegyjele. 16. Mássalhangzó kiejtve. *19. Műhold, az első televíziós adást közvetítette Európa és Amerika között.* 20. Paprikában van. 22. Adag. 24. Azonos római számok. 25. Az indulat magas foka. 29. Kabátom része. 31. Apósom. 32. Francia író. 34. Híres dunántúli vadászterület. 35. Japán városból való. 36. Orvos lesz belőle. 37. Táplálja. 38. Állati lakhely. 39. Latinos becsület, tisztesség, névelővel. 41. Fél Anna. 42. Kártyajáték. 44. Azonos magánhangzók. 46. Rendetlen rend! 48. Mutatószó. 51. Csapadék. 52. Európai nép.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: *július 5.*

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *Mint néma katlan, mit izzó part ölelget lankadatlan.*

Könyvutalványt nyertek: *Dezse Béláné* (Nagyatád), *Jókai Mór szocialista brigád* (Zalaegerszeg), *Nagy Krisztina* (Budapest), *Németh Ilona* (Celldömölk), *Nováki Tiborné* (Eger).

A távgyalogló magányossága

Benépesültek a pályák, a résztvevők elfoglalták helyüket, az időre sem lehetett panasz és a program is gazdag volt. Szerepelt a műsorban különböző távú női, férfi síkfutás, súlylökés, távolugrás, három kilométeres gyaloglás, és kispályás labdarúgás, amolyan ráadásként. Ugyanis a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottsága rendezett erőfelmérő versenyt atlétáinak.

Aki eljött, nemcsak a részvételt, hanem a győzelmet is fontosnak tartotta. Izgalmas viadalokat láthattunk, és ahhoz képest, hogy a versenyzők teljesen amatőrök, igen jó eredmények születtek. Külön meg kell dicsérni a labdarúgókat, akik a mérkőzések előtt, amúgy bemelegítésképpen, még kipróbálták képességeiket az atlétikai számokban is, benépesítvén ezzel egy kissé a futópályát. Egyedül a három kilométeres gyaloglás két résztvevőjéről, akik ráadásul egymástól is igen tisztes távolságra rótták a köröket — jutott az ember eszébe Sillitoe híres regénye: A hosszútávfutó magányossága.

Igazolódott a régi mondás is: evés közben jön meg az étvágy. A versenyzők külön kérésére, programon kívül indították a férfi 4x100-as váltót. A nőit is akarták, de először kevés volt a jelentkező, mire összejöttek a csapatok, már nem volt bíró...

Az összetett pontversenyt (a pontszám a résztvevők számából és az elért helyezésekből tevődik össze) a Kábelfenntartó Üzem nyerte 138 ponttal, 2. Alközponti Üzem 117, 3. Ferenc Távbeszélő Üzem 58, 4. Lágymányos Távbeszélő Üzem 54, 5. Hálózatépítő Üzem 40 és 6. Krisztina Távbeszélő Üzem 37 ponttal.

Mint majdnem mindenhol a világon, itt is a legnagyobb sikere a focinak volt. Öt csapat indult, két pályán állandóan pattogott a labda. A bennfentesek már előre felhívták a figyelmemet a HÁLÉP —Alközponti Üzem döntőre. Izgalomban valóban nem volt hiány. Egy súlyos bírói műhibába azonban alaposan megviselte az Alközponti Üzem játékosainak idegrendszerét. Ezután jóformán csak vitatkoztak, a játékkal nem sokat törődtek, s ahogy ilyenkor lenni szokott, simán kikaptak 4:1-re.

A fent említett világhírű regény főszereplője, biztos esélyese a versenynek, végül is nem fut be a célba. Mi viszont kívánjuk a TIG versenyzőinek, akik az itt elért eredményeik alapján majd részt vesznek augusztusban a postás sportnapon, hogy ne csak a célba fussanak be, hanem az ő mellük szakítsa át a célszalagot is.

Cs. L.

Egyéni és csapatgyőzelem az eszéki gyaloglóversenyen

A Budapesti Postás SE (országos bajnok) gyaloglói képviselték Magyarországot május 29-én, a Jugoszláviai Eszéken rendezett hagyományos nemzetközi gyaloglóversenyen. A küzdelemben nyolc ország 9 csapata vett részt.

A gyaloglóknak nem kedvezett a 10 órai indulás és a mintegy 30 fokos hőség. Kezdettől fogva egy hatos élboly alakult ki, melyben mindhárom magyar gyalogló benne volt. Az élboly egyre jobban elhúzott a mezőnytől, és végre első alkalommal egyéni magyar győzelemnek tapsolhatott a négyezres szurkolótábor. *Andrásfay Endre* ért elsőként a célba, *Éder Ferenc* a negyedik, *Hudi Rudolf* az ötödik helyen végzett. E kitűnő teljesítmények révén *együttesünk nagy fölénnyel nyerte meg a csoportversenyt.*

Sportolóink hat éve vesznek részt e nemzetközi gyaloglóversenyen, és ez idő alatt csapatban két első, három második és egy negyedik helyet szereztek. A hazai magyar bajnokságokon is kitűnően szerepelnek versenyzőink, és az utóbbi három évben egy büszke bajnoki címet, két második és három harmadik helyet értek el.

Sakkemlékverseny

A Postás SE sakkszakosztálya *Erdős Ferenc-emlékversenyt* rendezett Debrecenben az elhunyt szakosztályvezető tiszteletére. A versenyen tizenketten vettek részt.

Győztes *Gergely János* (RTV debreceni kirendeltsége) lett, a második helyen *Kiss József* (Hajdú-Bihar m. Távközlési Üzem), a harmadikon *Sziva Jenő* (Postaigazgatóság) végzett. Az első három versenyző tárgyjutalmat kapott, a győztes ezenkívül egy évre elnyerte az emlékversenyre alapított vándorserleget is.

K. Zs.

POSTÁS DOLGOZO
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levélcím: Budapest, postafiók 43. 1553
Egyszámlaszám: MNB 215—51 628
Felelős kiadó: DR. JANDEK GÉZA igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
83—2774. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSONDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230—3701